

Jesenice dz

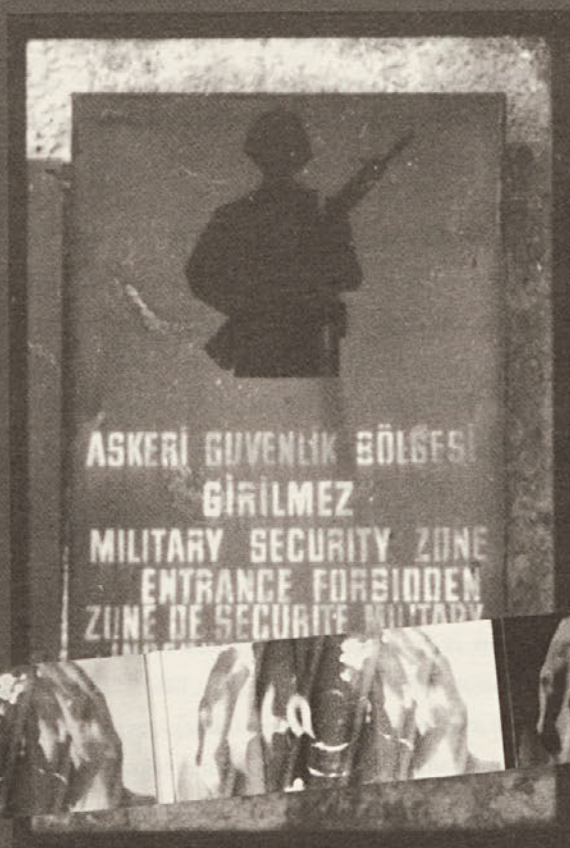
BRCA

220030214, APRIL

COBISS

KNJIZNICA JESENICE

Brca

ISSN 1581-5001

k a z a l o

doma v evropi, varni v natu	...4
riba pri glavi smrdi?	...5
za "imenom ljudstva" se ne smejo skrivati	...6
jeseniška kultura ali zakaj je kovačeva kobilica vedno bosa	...8
srečni samo, ko so proti	...10
smuk za trofejo svinjska glava	...11
iz domače (brca?) lekarne	...11
brca brca	...12
jesenice - versko središče	...14
dan mladih 2003	...15
letošnji jožefov sejem	...16
predstavitev knjige - islam in muslimani v sloveniji	...17
za sonaravo naravnega človeka je drek gnoj.	...18
za kapitalistično usmerjenega človeka pa je gnoj drek.	...18
sanjala sem mošejo v ljubljani!!!	...19
prostor pod soncem	...20
z druge strani tunela	...20
poznate izraz Mana?	...21
Krona	...22
zakaj imam rada osebne probleme	...22

u v o d n i k

Živjo!

Letošnji april nam streže z mnogimi novostmi. V svetu, katerega naseljenci smo, vlada novi svetovni red. Bližnji vzhod je v vojni, spet z ZDA. Naša preljuba Slovenija je preživela referendumsko nedeljo in ljudstvo je (oz. naj bi) izrazilo svojo voljo - ZA. Torej, nove spremembe, nove dajatve, novi in obsežnejši birokratski sistemi, več vlaganj v nakupe "novih" tehnologij ter seveda več sicer zelo dobro plačanih delovnih mest, vezanih na vstopanje Slovenije v velike integracije, ki pa jih bodo zasedali bolj ali manj isti akterji, torej tisti, ki so se za te službe "dovolj zgodaj opredelili in se zanje po svojih močeh trudili".

Na Jesenicah pa življenje teče dalje, kot da se nič od navedenega ne bi dogajalo. Vsakodnevne zadrege v službi in družini, visoke cene blaga in nizke ali neredne plače, jeza in žalost navijačev jeseniškega hokeja, izmed katerih se nekateri hitro znajo preleviti v nasilneže ... Človek vse to doživlja, kot bi se uresničeval Dogodek v mestu Gogi. Čakamo, da se bo nekaj zgodilo.

Življenje tu namreč zaživi ob redkih priložnostih, ko pa, to le redki pozdravijo. Ena takih je vsakoletni Jožefov sejem, ki je bil - kot običajno - tudi letos bolj zaseden z radovedneži kot dobri potrošniki, mlajši obiskovalci so se sladkali s peno, ki je plapolala po zraku celotnega Čufarjevega trga, sicer najbolj obiskana stojnica pa je bila - seveda - tista, z medicino. Na žalost je bilo ostale ponudbe (pre)malo, mnoge postavljene stojnice so bile prazne, saj je cena za en dan znašala 10.000 SIT (kar pomeni, da mnogi zainteresirani ponudniki dnevno ne bi mogli niti kriti stroškov). Ali pa ponudba ni bila dovolj pestra in kvalitetna, da bi znala privabiti veliko ljudi oz. kupcev.

April pa prinaša tudi izziv. Kako realizirati koncept strpnosti, ki je sicer promoviran v različnih okvirih in kontekstih, kljub temu pa se (še) ni zasidral v glavah in vrednotah ljudi. Če namreč dolgoročno razmišljamo, kakšna bo politika ZDA po "nedovoljenem" napadu na Irak, kakšna bo vloga VS OZN med in po tej vojni, kako bo "mirovniški" del Slovencev sprejel referendumske odločitve, kakšen bo odnos med igralci hokejskega DP in vodilnimi v HZS, ali kako bomo mladi na Jesenicah razreševali svoje medsebojne nesporazume, je jasno, da rešitve brez strpnosti ne bo. V vseh teh situacijah je strpnost predpogoj za pogovore in pogajanja, če seveda želimo konstruktivno ustvarjati našo prihodnost - tako Jesenic, Slovenije kot sveta.

In če optimizem pokažem v obratnem redu razmišljanja - nek znak strpnosti se je na Jesenicah pokazal z izborom zmagovalnih mask Svinjske glave, saj je nagrado dobila tudi "Džamija". Enako je možnost spreminjanja, sicer togih (in nestrpnih) birokratskih pravil, prikazala ravno jeseniška muslimanka Vahida Puškar-Šupuk, ki je s svojega stališča opozorila na nesmiselnost različnih pravil za enako pomembne dokumente, ter dosegla premik. In podobno so strpnost dokazali mnogi nasprotniki iraške vojne, ki so kljub različnim poreklom, veroizpovedim, rasam ... in očitkom, da se dejansko opredeljujejo za Sadama, stopili skupaj in strpno povedali, da vojna ni rešitev. V vojni ni strpnosti. V vojni ni ničesar, razen vojne same. In interesi vpletenih. Ti, ki so glavni razlogi za vojskovanje človeštva skozi zgodovino in danes, so bili že prevečkrat uresničeni. Zato iščemo pravico v strpnosti. Pravico za vse.

domago

izdajatelj: Društvo mladih Jesenice

brcafon: 031 568 308

e-pošta: brcabrca@email.si;

priprava za tisk: ?

tisk: Medium, Zabreznica

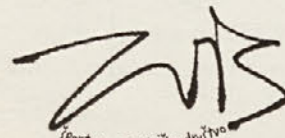
brcamo:

urednica: Romana Smagin, članki: Mirsad, Blaž, Maruša, Romana, Jagoda,

Pero, Ahmed, Neja, Mišo, Faila, Gaber, Nataša, Jerneja.; fotografije: Jure,

Jagoda, Dare, Pero, Maruša, Maja, Mišo, Faila, Gaber; plakat: Jagoda

oblikovanje: tehnični: Boris, distribucija: Dbk, april, 2003.

3

brca

doma v evropi, v varni 'v natu

Ljudstvo republike Slovenije (se) je odločilo. To, da smo (tj.: želimo biti) "doma v Evropi" je potrdilo okoli 90 odstotkov, da smo (tj.: želimo biti) "varni v Natu" pa okoli dve tretjini udeležencev dveh zgodovinskih referendumov, ki smo jima bili priča prvo letošnjo pomladno nedeljo. Zanimivo je, da so nekateri voditelji formalnih političnih organizacij že kar 23. marca hiteli razglašati predvidljivo in prepričljivo naklonjenost vstopu v EU in relativno ugodno razmerje pri odločitvi za vstop v Nato za plebiscitarno odločitev. Pa četudi je bil odziv volilnih upravičencev komaj 60-odstoten.

Četudi se strinjamo, da je tokratna državljanska odločitev zgodovinsko, kulturno, ekonomsko, predvsem pa politično pomembna in ne dvomimo, da se republika Slovenija z dokončnim vstopanjem v "evroatlantske povezave" še bolj vpleta v - in mreži s - t.i. Zahodom, pa smo mnjenja, da ne bi smeli govoriti o "plebiscitarni odločitvi". Tisto, kar se je zgodilo v republiki Sloveniji neko predbožično nedeljo pred več kot ducat leti, tisto je bil plebiscit. Že (in predvsem) zaradi množičnega odziva članic in članov takratne politične skupnosti, takrat udeležba na referendumskem odločanju ni bila komaj 60-odstotna, predvsem pa ni šlo za na ta način sfrizirano preštevanje glasov ljudstva.

Simptomatični se nam zdijo tudi nagovori političnih funkcionarjev republike Slovenije, po obelodanjenju prvih (seveda tudi začnih, neuradnih) volilnih rezultatov, ko so hiteli hvaliti in povečevati modrost in preudarnost "Slovenec", "Slovenec", "Slovenec" ... Ja, točno v tem vrstnem redu. Torej ne zgolj "državljan in državljanov" ali npr. "volilnih upravičenk in upravičencev", "Slovenk in Slovenec", "državljan in državljanov Republike Slovenije", ampak preprosto - "Slovenec". A to, da si nekateri naši najvidnejši politični predstavniki upajo veliko, včasih celo preveč, že vemo.

Zadosti se je spomniti, kako je potekala in v kakšne sfere vse je zabredla predreferendumska politična kampanja. Pa kako so odločanje o EU

in Natu - iz neke 'zgodovinske' perspektive vsekakor pomembnih posegov v življenje vseh sedanjih (še pomembneje: bodočih) prebivalcev in prebivalcev republike Slovenije - sploh vključili in zmedejžirali. Pomembna pozitivna kvaliteta političnega dogajanja v, med in okoli zadnje faze vstopanja v "evroatlantske integracije" se nam zdi razkritje oholosti in arogance domače gospode, kot da je - kar se tiče demokratičnosti, dialoščnosti in odprtosti slovenskega javnega prostora - (končno) prišlo do svojevrstnega 'odčaranja' slovenskega ljudstva.

V zvezi z EU in Natom si bomo morali v kratkem - če tega doslej še nismo storili - nalliti čistega vina. Že iz državotvorne perspektive - ki nas, priznajmo, v prvi vrsti (nikoli) ne zanima - lahko rečemo, da se z (tudi formalno) dokončnim vstopanjem v evroatlantski svet odrekamo še nadaljnega "dela suverenosti" - seveda, če te suverenosti še kaj sploh imamo. V sodobnem kulturno-civilizacijskem kontekstu, ki mu republika Slovenija pripada, so v prvi vrsti ravno najvidnejši funkcionarji države tisti, ki "suverenost" - metafizično zmes filozofske ideje, nedemokratske prakse in posplošenega zagovarjanja "napredka" - navzven uveljavljajo. Iz izkušenj, ki smo si jih nabrali v pred-'evroatlantski' eri republike Slovenije, pa dobro vemo, kam 'pes taco moli', ko pridemo do delovanja, obnašanja in siceršnje naravnosti naše politično-gospodarske elite.

Hkrati v EU in Natu sploh še nismo. Čeprav smo obenem, na nek paradoksalen način, tam že dolgo, bo preteklo še veliko vode, preden bomo zares formalno polnopravni. Na to, kako bomo kot formalno enakopravni v teh "integracijah" tudi jadrili, pa bomo morali počakati še dlje. Mogoče pa smo si - sodeč po razvoju planetarnih dogodkov - z odločitvijo 23. marca zagotovili članstvo v nekaterih evroatlantskih integracijah, ki utegnejo v kratkem doživljati še hujše 'osebne' krize, kot so jih v zadnjem letu, dveh. Pri zapuščinski razpravi pa je dobro biti zraven, če nič drugega zaradi drobtin, ki padejo z mize, a ne?

Mirsad BEGIĆ

Tuck nato.

O bčinski svet Občine Jesenice se je v času od zadnje Brce sestal dvakrat, dvakrat pa se je sestel tudi Odbor za šolstvo, kulturo in šport, katerega član sem podpisani. O nekaterih stvareh, ki so se, oziroma se niso zgodile, poročamo tokrat. V nadaljevanju tako govorimo o (ne)imenovanju Podžupanov, o dejavnostih, ki so povezane z oblikovanjem mladinske politike v občini Jesenice ter o odločitvi Občinskega sveta za nakup žičnice Španov vrh.

Župan ima edini pravico, da Občinskemu svetu (OS) predlaga v potrditev imenovanje največ treh Podžupanov. Na prvi seji je OS izvolil Podžupana za gospodarsko področje (Branko Noč - LDS), zavrnil pa predlog za imenovanje drugega Podžupana, ki bi pokrival področje družbenih dejavnosti (Tomaž Mencinger - ZLSD). Na drugi seji je Župan ponovno predlagal OS, da bi odločal o tem vprašanju, a je bil predlog točke dnevnega reda, v okviru katere bi svetniki potrdili drugega Podžupana, umaknjen z dnevnega reda. Na tretji seji je Župan - po posvetu s predstavniki strank OS - poleg kandidata za Podžupana za družbene dejavnosti predlagal še tretjega kandidata (Andrej Černe - Nsi), ki bi pokrival področje varstva okolja in gospodarjenja s stavbnimi zemljišči. Tudi tokrat Župan s predlogom ni uspel in se hkrati odločil, da tega vprašanja OS zaenkrat ne bo več postavljal.

Očitno v OS za zdaj ni prave volje za imenovanje drugega (in morebitnega tretjega) Podžupana. Argument za takšno ravnanje stranke večinoma vidi jo v tem, da je Boris Bregant poleg samostojne kandidature za funkcijo župana, kandidiral za člana OS na listi ZLSD. Tako večina svetnikov meni, da Občine ne morejo voditi Župan (kot "simpatizer" ZLSD) ter en Podžupan iz druge največje stranke v OS ZLSD. Ideje, da bi bila Župan in Podžupan iz "iste" stranke (ZLSD), torej večina svetnikov ne podpira. Pri tem pa se sprašujem, ali je to res tisti temeljni problem, ki onemogoča normalno delovanje Občine po volitvah. Poleg tega pa je potrebno opozoriti še na to, na kar opozarja svetnik Tomaž Mencinger, da tudi prvi Podžupan, Branko Noč, na prvi seji OS v novi sestavi, ni bil izvoljen po predpisanem postopku. Tako lahko pričakujemo, da bo OS na naslednji seji ugotovil, da postopek izvolitve Branka Noča na funkcijo Podžupana ni bil izpeljan v skladu z določili občinskih predpisov ter da bo potrebno ponovno glasovanje o imenovanju obeh (ali morda treh) Podžupanov. (Mimogrede: predlog za tretjega Podžupana je bil izključno politično motiviran - pač za zadovoljitev interesov strank po političnem vplivu. Vprašanje pa je, ali Občina dejansko potrebuje tretjega Podžupana.) Tako lahko končno ugotovimo, da se OS bolj ukvarja s samim seboj in z razdelitvijo funkcij in politične moči, kot pa z dejanskimi potrebami. Na primer mladih.

riba pri glavi smrdi?

Že kot kandidat za svetnika sem namreč izpostavljal problematiko mladih v občini. Mladi se na Jesenicah srečujejo s številnimi problemi, zato je potrebno opredeliti mladinsko politiko ter določiti pot in cilje, ki jih Občina želi doseči na tem področju. Kot član Odbora za kulturo, šolstvo in šport sem tako predlagal, da bi OS v letošnjem letu obravnaval to vprašanje. OS je na marčni seji predlog potrdil in mladinsko politiko uvrstil v načrt dela za leto 2003. Pri tem pa se to vprašanje pomembno nanaša tudi na delovanje Podžupana za družbene dejavnosti, saj je v opisu njegovih nalog kot eno izmed najpomembnejših področij opredeljeno prav delo z mladimi.

Mladinska politika bi morala biti razumljena kot politika razvoja Občine. Saj če danes govorimo o gospodarskem razvoju, je vzporedno s tem potrebno razmišljati tudi o tem, kdo bo dejanski nosilec teh razvojnih dejavnosti. Če bo jeseniško gospodarstvo želelo sodelovati v globalni gospodarski tekmi, bo za to potrebovalo dobre in uspešne tržne programe, ki pa jih brez znanja enostavno ne bo mogoče oblikovati, niti izpeljati. Zato poudarjam, da če govorimo o razvoju, moramo vzporedno govoriti tudi o znanju. In če danes mladi zapuščajo Jesenice in se selijo v druge kraje, hkrati s tem odhaja tudi potencial. Zato je potrebno oblikovati programe, ki bodo usmerjeni tako, da bi ta potencial spodbujali k delovanju na Jesenicah. Kajti če bodo mladi začeli pripravljati manjše projekte in z njimi (ob ustreznih podpori) tudi uspeli, bo to za mlade znak, da se tudi na Jesenicah zmore kaj narediti, hkrati s tem pa se bodo krepile tudi ambicije mladih, ki jih bodo spodbujale za delo doma.

Brca je po povedanem sodeč že kar nekaj korakov naprej, saj že četrto leto deluje na ta način. Uspehi ne izostajajo, ambicije so, postavlja se le vprašanje strukturnih pogojev delovanja mladih ali če povemo drugače, ali bo Občina Jesenice sposobna mlade prepoznati kot potencial, v katerega je potrebno in nujno vlagati. In za te je zadolžena Občina Jesenice in njen nesojeni Podžupan za družbene dejavnosti.

Če zaključim o tem: s tem ko OS zavira imenovanje

Podžupana za družbene dejavnosti, zavira oblikovanje mladinske politike in ustreznih ukrepov za razvoj. Zdi se, kot da serjemo v lastno skledo.

Ob koncu pa še o smučišču Španov vrh. OS se je o tem vprašanju seznanil na marčevski seji. Gradivo smo svetniki prejeli na sami seji, kar je onemogočilo poglobljeno analizo predlaganega. Očitno je bilo tudi to, da so svetniki ob tem vprašanju izkazali veliko čustev, saj je Španov vrh za marsikatero Jeseničana teren, kjer se je naučil smučati. In kot tak spomin, ki ga je potrebno ohraniti.

V kratkem času, ki je bil na voljo, sem na kratko analiziral predlagano in prišel do naslednjih ugotovitev, ki sem jih predstavil tudi v razpravi: edino pozitivno dejstvo je, da bo na ta način marsikdo, ki si sicer ne more privoščiti smučanja na drugih smučiščih, lahko smučal doma. Negativna dejstva pa so: smučišče ni (in kako dolgo še ne bo) konkurenčno sosednjim smučiščem (v Kranjski Gori, na Bledu, Kobli, Voglu, Krvavcu); prisojna lega smučišča terja vlaganja v umetno zasneževanje; Španov vrh je pravzaprav "pozabljen" turistična destinacija, zato bo potrebno vložiti precej sredstev in energije v turistično promocijo smučišča in celotnega območja; naprave na smučišču so stare prek 40 let, kar bo zahtevalo precej sredstev za vzdrževanje - kje vzeti ta sredstva, če smučišče ne bo rentabilno in bodo potrebne občinske finančne intervencije za ohranitev smuke; smučišče predstavlja le del turistične ponudbe, manjkajo pa dopolnilne dejavnosti vključno z ustrežno infrastrukturo - hotel; nihče pa tudi ne ve, kako se bo obnašalo vreme v naslednjih letih.

S sprejetjem te odločitve je OS hkrati sprejel tudi odgovornost, da bo v prihodnje iskal odgovore na dileme, ki jih izpostavljam, hkrati s tem pa razmišljal tudi o tem, da je za razvoj, o katerem vsi govorimo,

potrebno poleg infrastrukture, nujno začeti vlagati tudi v programe za ljudi. Predvsem za mlade.

Blaž Račič

za "imenom ljudstva" se ne smejo skrivati

Spredsednikom Društva izbrisanih prebivalcev Slovenije, gospodom Aleksandrom Todorovičem, smo se pogovarjali o tem, kdo so izbrisani, kako je prišlo do izbrisa in kako naj se ta očitna kršitev pravne države in človekovih pravic v Sloveniji popravi.

Gospod Todorovič, kdo ste izbrisani ?

Država je vse tiste, ki nismo zaprosili za državljanstvo, saj nismo vedeli, da je potrebno zaprositi ali pa smo preprosto mislili, da smo že slovenski državljani, s 26. februarjem 1992 izbrisala. Poznam primere, ko so bili ljudje službeno odsotni, v bolnišnicah - celo v komi in ko je prišel ta banalni rok, so nas v enem dnevu, s pritiskom na tipkovnico računalnika rafalno izbrisali.

Je bil ta izbris predviden že z zakonom?

Prav ta moment je za pravno stran naših prizadevanj izredno pomemben: nobene- ga akta, nobenega zakona ni bilo, to je temeljilo - lahko samo predvidevam - na telefonskem pogovoru med državnim vrhom in upravnimi enotami.

Kdo ste izbrisani, katere kategorije ljudi so bile po vašem vedenju izbrisane?

Gre za kategorije prebivalcev, ki do 26.2. 1992 zaradi različnih razlogov niso zaprosile za državljanstvo.

Čeprav ne želite govoriti o številkah, se z nekim številom ljudi, ki so jih izbrisali, vedno operira. Koliko vas je,

kje vse so ti ljudje živeli?

O teh številkah ne govorimo radi iz strateških razlogov. Ministrstvo za notranje zadeve je priznalo, da gre za 29.000 ljudi, kot je priznal minister Bohinc. Kasneje so nam še pojasnili, da obstaja še nekaj ljudi, ki naj bi se sami izbrisali, čeprav si ne znamo razložiti, kaj to pomeni. Trenutno smo pristali - po njihovih podatkih - na okoli 18.000 izbrisanih.

Kako je biti izbrisan?

Najprej bi vam rad povedal nekaj drugega. Ko smo ustanovili društvo, smo začeli na ves glas dopove-

dovati, kaj se je zgodilo. Ko nam je uspelo pridobiti pozornost medijev, je prišlo do sprenevedanja - pri tem je zelo pomembna vloga ene osebe, ki je še danes na notranjem ministrstvu, državna podsekretarka gospa Mesojevec - ta gospa je medijem govorila, da ne gre za izbris, ampak, da so nas (nekaj podobnega se je zgodilo v Estoniji) predstavili v register tujcev, kar pa ni res. Kot tujec dobite dokumente, nam ti niso bili dani. Zdaj, po enem letu našega prizadevanja, se je izkazalo, da so nas izbrisali in zdaj ni več problem, ali so nas ali niso izbrisali, zdaj je problem, kdo je to storil in zakaj.

Ali nam lahko pojasnite, kaj je izbris pomenil za vaše življenje in življenje drugih izbrisanih. Kaj je izbris povzročil v vašem vsakdanjem življenju?

Nismo dobili niti obvestila, vsak od nas je na svoj način izvedel, da so ga izbrisali. Šli smo na primer zamenjati voziško dovoljenje, ali urejati kakšne druge dokumente, sam sem zvedel - zanimivo, a ne tako tragično kot pri številnih drugih - ko se mi je leta 1993 rodil prvi otrok in sem šel podpisat očetovstvo, so mi uradniki vzeli dokument in ga preluknjali. Mimogrede, tudi sicer se je izbris v konkretnem življenju največkrat manifestiral z luknjači, z luknjanjem dokumentov. Takrat sem si mislil, da to nič hudega, bom že naredil novo osebno izkaznico, pravi šok pa je sledil čez nekaj dni, ko je po pošti prispel otrokov rojstni list, po katerem sodeč otrok ni imel očeta - niso me vpisali kot očeta. Na nek način je šlo tu tudi za kršenje otrokovih pravic.

Vprašali ste me, kaj pomeni izbris? Ostanete brez vseh dokumentov, v trenutku postanete ilegalec, s čimer ima država opravičilo, da policija z vami kot z ilegalcem - recimo Irancem ali Kurdom, ki v iskanju lepše prihodnosti ilegalno prehajajo državne meje - počne kar hoče. Nikoli mi na primer ni bilo jasno, ali sem legalni ilegalec ali ilegalni legalec. Recimo, dobijo vas brez osebnih dokumentov, saj nimate osebne izkaznice in to formulirajo kot da ste v očitnem prekršku, nato sledi izgon iz države. S policijskim avtom vas zapeljejo do meje, vas deportirajo, pri tem pa vam dajo dokument, na katerem piše, da pritožba ne zadrži izvršbe. Gre za nevarno, katastrofalno situacijo, ko so diskrecijske pravice države enostavno prepuščene upravnim enotam, sodiščem za prekrške ali policiji. Poznam človeka, ki so ga izgnali, tako, da sedem let ni videl svoje družine, medtem pa so otroci v Sloveniji odrasli.

Torej so ljudje za izbris izvedeli post festum, ko so šli v državne ustanove nekaj urejati?

Samo na ta način, saj nihče ni bil obveščen. Ljudi so na primer vabili, da pridejo na birokratske ustanove nekaj urejati, vzeli so jim dokumente in jih preluknjali, tako so ljudje postali nula. Mislili smo si, bomo šli prosit za osebno izkaznico, za status tujca, zapletli

pa so nas v labirint. Sam sem bil relativno hiter in mi je v petih letih uspelo pridobiti vsaj osebno izkaznico.

Kako in zakaj je - po vašem mnenju - prišlo do tega izbrisa?

To je težko vprašanje, mislim, da je to vprašanje za zgodovinske in politične analitike, sam se v to ne bi vpletal, saj lahko postavim le neke hipoteze in primerjave, kar pa ni naš cilj. Enkrat se bo o tem vsekakor tudi govorilo. Za nas je pomembno, da smo v teh petih, desetih letih pri naših pravnih prizadevanjih dobivali odločitve "v imenu ljudstva". Sam sem študiral humanistiko in me to "ime ljudstva" moti. Zakaj? Menim, da je s teh dogajanj potrebno umakniti to "ime ljudstva", ker se lahko na ta način začne govoriti o kolektivni krivdi, o kateri pa je nesmiselno govoriti. To bi bilo tudi izredno nepravilno, saj mi vemo, da "ljudstvo" z našimi zgodbami ni bilo seznanjeno. Po našem mnenju se ime ljudstva vse prepogosto zlorablja, tako da se bo nekje v prihodnosti verjetno zastavilo tudi vprašanje personalizacije krivde.

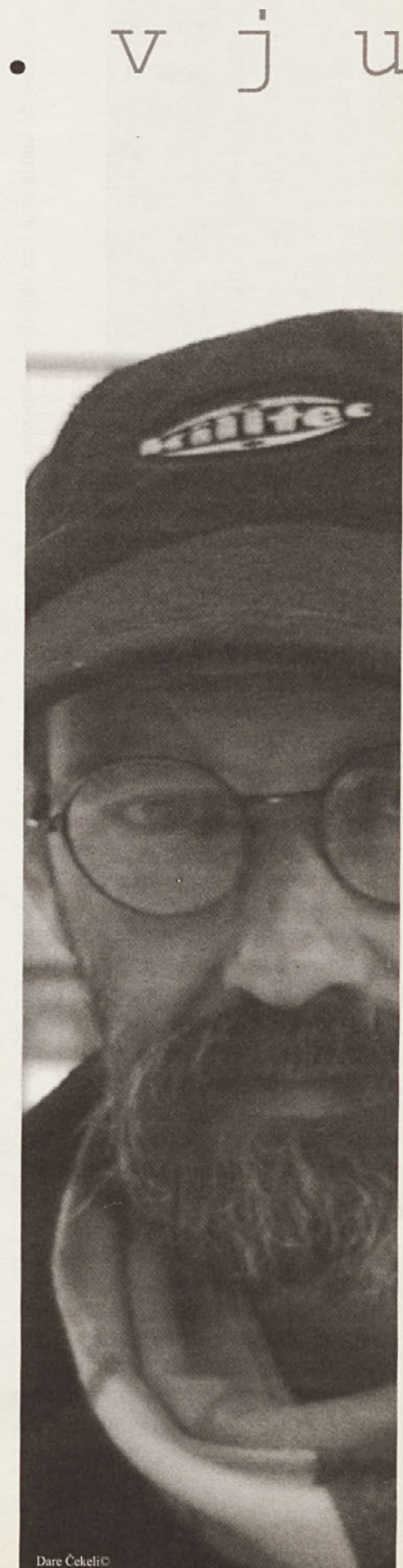
Kakšna bi bila po vašem mnenju ustrezna rešitev za vas, za kaj se vi kot Društvo izbrisanih prizadevate?

Rešitev je lahko samo ena: podobno kot so nas izbrisali, naj še enkrat pritisnejo na gumb in nas vpišejo tudi za nazaj. To je izredno pomembno, saj nam bi samo tako lahko dovolili, da ohranimo kontinuiteto lastnega življenja, drugače bo videti, kot da smo leta 1992 umrli, zdaj pa smo se spet pojavili.

Mi kot društvo "ljubimo" medije, saj brez njihove pomoči ne bi mogli izpostaviti našega problema. Pritiskamo na javnost, da bi javnost pritisnila na svoje politike. Borili se bomo naprej, ker pa slovenski politiki vse bolj razumejo samo angleščino, se še sami učimo ta jezik. Bojimo se, da bo potrebno naš primer internacionalizirati, zato imamo neke poti v tej smeri že odprte, a zaenkrat mednarodno javnost in institucije samo informiramo.

V kakšnem pravnem stanju je vaš problem? Na kakšni stopnji reševanja ste izbrisani?

Kot jaz stvari poznam, je v zadnjem letu celotno notranje ministrstvo na strani načelnega reševanja problema. Četudi so seznanjeni s tragedijo in posameznimi primeri, ne morem in ne smem reči, da so na naši strani. Obenem se v ozadju odpira širše področje odgovornosti, o čemer pa ne morem veliko povedati. Vem samo, da gospod državni sekretar Bugarič izpolnjuje svoje obljube in si prizadeva, da se nas vpiše za nazaj. Naš cilj nikakor ni osramotitev Slovenije, ker pa nismo želve z Galapagosa, ne moremo čakati še 200 ali 300 let.

jeseniška kult-

Brca je poseben časopis. Posebnega ga dela dejstvo, da o stvareh ne govori samo z leporečnimi izrazi, pač pa tako, da govori in pove, kaj se dejansko dogaja, oziroma kaj se ne dogaja (pa bi se moralo). V tem smislu je v nadaljevanju prikazana zgodba o tem, kako in komu gre denar iz razpisa za sofinanciranje kulturnih projektov v občini Jesenice.

Na razpis Občine Jesenice za kulturne projekte, v okviru katerega so razdelili za dober milijon tolarjev sredstev, se je skupaj prijavilo 24 organizacij oziroma posameznikov z 48 različnimi projekti. Posebna komisija je prispele vloge obravnavala in izbrala 25 projektov 17 prijaviteljev (med temi so bili izbrani tudi trije projekti Društva mladih Jesenice: Brca, Filmski večeri, Literarno glasbeni večeri - skupaj je komisija tem trem projektom namenila 90000 SIT). Končno je moral o predlaganih izbranih projektih odločiti še Odbor za kulturo, šolstvo in šport pri Občinskem svetu (v nadaljevanju Odbor). Tu pa se je zgodba zataknila.

Podpisani se (kot član Odbora) namreč nisem strinjal s tem, da je Komisija izmed prijavljenih projektov podprla tudi projekt knjižne izdaje Jožeta Hamerška z naslovom Skozi drugo svetovno vojno - ali o tem ni bilo že dovolj povedanega? - katerega nosilec je Društvo za proučevanje zgodovine, antropologije in književnosti, ki ima sedež v Ljubljani. (Dejstvo, da ima to društvo sedež v Ljubljani, me je navedlo k razmišljanju, zakaj mora jeseniški denar tja, kjer ga imajo itak

vsi že polne riti.) Pri prijavi projekta na jeseniški razpis je dejavno sodelovala tudi Zveza kulturnih društev Jesenice (ZKD Jesenice), ki se je z namenom, da pridobi sredstva za to knjigo iz jeseniškega proračuna, povezala z omenjenim društvom iz Ljubljane in se z njim dogovorilo, da

bo del potrebnih sredstev za izdajo omenjene knjige pridobilo tudi iz razpisa Občine Jesenice.

Seveda to ne predstavlja posebnega problema, saj ima prijavitelj (ZKD) in zanj starosta jeseniške kulture, Joža Varl, pomemben vpliv na odločanje Komisije, saj je njen član. Torej, ista oseba prijavlja projekte in hkrati deli denar: se ve, da na sebe in na svoje projekte ne pozablja. Pri tem posebno pozornost zbujata višina dodeljenih sredstev. Kar 150.000 SIT je Komisija namenila za to knjižno izdajo. Naj ob tem dodamo, da je ta znesek za en posamezni projekt največji. Večina ostalih projektov bo povprečno sofinancirana v višini dobrih 30 tisočakov. Dejstva tako govorijo o tem, da se ista oseba dogovarja za sodelovanje pri določenih

IZRAZIS!

Društvo mladih Jesenice (DMJ) in Uredništvo časopisa BRCA v sodelovanju s podjetjem **ONIKS d.d.**, Sp. Plavž 6, Jesenice razpisuje nagrado za avtorske prispevke mladih in neuvpeljenih avtorjev v časopisu BRCA. Nagrado v višini 300.000 SIT (bruto) bo prejel/a avtor/ica najboljšega prispevka, ki bo v času do konca tega leta objavljen v časopisu BRCA. Kriteriji za ocenjevanje prispevkov so:

- Kritičnost
- Kreativnost, izvirnost - v smislu predlaganja možnih rešitev
- Aktualnost

Prispele prispevke bo pregledala in ocenila tričlanska komisija v sestavi **Florjan Velikajne, direktor podjetja ONIKS, Rina Klinar, direktorica Radia Triglav in Peter Lichen, član DMJ.**

Posamezni avtorji prispevkov lahko sodelujejo z več prispevki. V primeru, da bo prispele večje število prispevkov, ki pa jih zaradi omejitve prostora ne bo mogoče objaviti v posamezni izdaji, bo Uredniški odbor za objavo izbral najboljše prispevke.

Avtorji morajo prispevke (skupaj s posebnim listom) posredovati v pisni obliki v štirih nepodpisanih izvodih označenih s šifro in v elektronski obliki (na disketi ali e-naslov: brcabrca@email.si). Na posebnem listu pa je potrebno navesti ime in priimek ter naslov avtorja, naslov(e) prispevka(ov), ki mora(jo) obvezno biti označen(i) s šifro. Dolžina člankov je omejena na največ 8000 znakov (s presledki).

Prispevki, ki ne bodo izpolnjevali gornjih zahtev Komisija ne bo obravnavala.

Rok za oddajo prispevkov je 11. maj (za junjsko številko), 14. september (oktober) in 16. november (december). Prispevke lahko oddate v prostorih Kluba NANABUSH impro art, Titova 55, Jesenice oziroma pošljete po pošti na naslov Društvo mladih Jesenice, Titova 55, Jesenice s pripisom "BRCA", najkasneje do določenega datuma. Prispevki, ki bodo prispeli po določenem roku, bo Komisija upoštevala v naslednjem roku. Prispelih prispevkov uredništvo ne vraca.

Nagrado za najboljši prispevek bomo podelili na prireditvi 19. decembra 2003.

k u l t n e

ura

ali zakaj je kovačeva kobila vedno bosa

(favoriziranih) programih, da ista oseba prijavlja projekte in dejansko izbira tiste projekte, ki naj se sofinancirajo. Nadaljujmo.

O predlogu Komisije je, kot že rečeno, moral svoje mnenje dati tudi Odbor za kulturo, šolstvo in šport. Kot član tega Odbora sem se spraveval (in s tem zadržal realizacijo predloga Komisije), kot je napisano zgoraj in hkrati zahteval, da se odgovori na dve vprašanji: 1. Kdo je nosilec projekta in kdo je prijavitelj ter 2. Kaj v besedilu prijave pomeni "v sodelovanju z ZKD Jesenice". Na ti vprašanji je poskusil odgovoriti, in pojasniti zahtevano, Joža Varl. Kdo je nosilec projekta v dopisu, ki je datiran s 24.2.2003, v dopisu ni enostavno povedano (npr.: nosilec projekta je ...), tako da dokončnega odgovora na to vprašanje (še) ni. Kot prijavitelj projekta je jasno opredeljena ZKD Jesenice. Kar pa se tiče vprašanja o "sodelovanju", je sodelovanje mišljeno le na ta način, da bo Joža Varl kot prijavitelj in kot tisti, ki predlaga, kako naj se sredstva razdelijo, "zrihtal primerno vsotico".

To naprej pomeni, da se na Jesenicah "fura" tista kultura, za katero stoji ena in ista oseba. (Tudi na ta način, da kulturna produkcija govori le o temah, ki so danes pozabljene. Danes so namreč aktualne povsem nove tematike, tudi nove vojne. Zato ni treba posvečati toliko pozornosti daljni preteklosti, ki se jo spominjajo le še redki, pač pa se je tudi s kulturno produkcijo treba usmerjati v današnji in morda tudi jutrišnji dan). Če ob tem dodamo še to, da ZKD za delovanje različnih skupin (pevske zbori, plesne skupine, ...) iz občinskega proračuna pridobi tudi dobrih 9 milijonov SIT, postane jasno, da za druge dejavnosti občinskih sredstev pač ni zadosti. Pri tem pa krajši konec potegnejo mladi.

Na primer: dolga leta je na Jesenicah potekal

festival amaterskega filma Odeon, kar govori o tem, da je bila filmska dejavnost razmeroma dobro razvita, različni vzroki pa so pripeljali do tega, da je festival zamrl. Danes se je pojavil mlajši Jeseničan, ki snema film, se prijavil na razpis in dobil - nič. Kaj pa drugega. Dokler je bil eden izmed nosilcev filmske dejavnosti na Jesenicah Joža Varl, je bil tudi denar. Zdaj ko mlajše generacije želijo prodreti tudi na to področje kulturnega ustvarjanja, pa Občina Jesenice za takšne projekte nima posluha. Le zakaj, le zakaj. Morda zato, ker ...

Ker ni nikogar "pri koritu", ki bi lahko vplival in zamenjal preživete kulturne teme.

Kako je "pri koritu" pa še tole: dopis ZKD, v katerem podajajo zahtevana pojasnila, je na Občino prispel 26.2.2003. Člani Odbora smo ta dopis prejeli šele na seji in ne, kot sem pričakoval, hkrati z gradivom za sejo. To pomeni le to, da se določene informacije valjajo po raznih predalih in ugledajo luč sveta takrat, ko je prepozno. (Naj ob tem dodam še to, da je bila seja Odbora sklicana v Konferenčni sobi Občine, dejansko pa je potekala v Županovi pisarni. Tudi zaradi tega sem zamudil na sejo Odbora, s tem pa zamudil točko dnevnega reda, na kateri se je odločalo o tem projektu.) Torej, tudi če se zdi, da si "pri koritu", kaj kmalu ugotoviš, da temu le ni čisto tako.

Naj zaključim: Občina Jesenice ne ve (ali ne razume), kaj je sodobna kultura, ne ve niti, kaj je subkultura in ne ve tega, da je mladinska sub-

kultura zelo pomembna za oblikovanje mladinske identitete in s tem samozvesti mladih. S favoriziranjem preživetih dejavnosti Občina kaže, da mladih ne razume kot razvojnega in ustvarjalnega potenciala, pač pa kot nekaj, kar samo teži. Je kaj narobe? Rekli bodo da ne. Sam pa pravim: sistem je napačno zastavljen in kar se dogaja ni pošteno. Ne glede na vse pretekle zasluge.

Blaž Račič

Sanjam

*Sanjam o plovbi po pesmih in mislih,
o noči na senenih svilih.*

*Sanjam o čaru vseh majhnih odkritij,
o sanjah vseh nedolžnih bitij.*

*Sanjam, da vse vem, a še se učim,
sanjam, da s pesnico daleč letim.*

*Sanjam, da pravo ljubezen imam,
da v noči s prijatelji si šepetam.*

*Sanjam o svoji deželi čudes,
angelski, vilinski ples.*

*Sanjam o moči, pogumu, norosti,
sanjam otroke v pozni starosti.*

*Sanjam galebe, potepe, Boga,
cvetje, gradove in koščke neba.*

*Sanjam nevihte, poletne oblake,
poljube, pošasti, vrtove, snežake.*

*Prekrasne so sanje, a lepšega ni
od toplih, resničnih, ljubečih ljudi!*

Argo

mladi PROTI, sicer ne bi bili "mladi". Toda proti niso samo skuštrani najstniki!

Mladostniškega upiranja namreč ne moremo prenesti kar na vse, ki so PROTI in še nimajo sivih las na glavi. Poleg tega smo ljudje v najstniških letih še vedno preveč okupirani sami s seboj, s svojimi starši ter drugimi podobnimi avtoritetami, da bi zares lahko vlagali energijo v družbene spremembe. Zato pa si to lahko privoščimo nekoliko kasneje, če imamo to srečo, da nam ni treba takoj po srednji šoli s trebuhom za kruhom ali skrbeti za lastno družino. Pa nam še vedno očitajo "naivno" uporništvo!

Pridružijo se tudi starejši, a ker to niso "navadni" ljudje, ampak umetniki, misleci, poeti, pisatelji in filozofi, spet letijo očitki, da gre za "jebiveter" ljudi, ki so preveč idealistični. Na ulice pride staro, mlado, veliko, malo, dolgolaso, obritoglavo, vseh barv in nacij - pa spet zamahnejo z roko, rekoč, kaj pa vsi tisti, ki niso prišli na ulice?! Ok, vdam se: KDAJ PA BODO ZAČELI POSLUŠATI? To, da gre pri tako pomembnih vprašanjih, kot sta bili nedavno tudi vstop Slovenije v NATO pa v EU, zgolj za ključovalne kaprice tistih, ki so proti, ni le nesramen očitek, ampak skrb vzbujajoč pokazatelj stanja komunikacije v naši ljubi družbi! Ignoranca na višku in nedvomno povod za nove uporniške akcije, saj smo tisti, ki smo PROTI, očitno tudi edini, ki smo ZA - za ENAKO-PRAVEN DIALOG in SKUPNO REŠEVANJE VPRAŠANJ!!!

Da gledamo dlje v prihodnost (prihodnost brez orožja na sploh menda res ni tako blizu) kot oni, jim ni prišlo na misel. Pa saj niti niso vprašali! Da nismo proti globalizaciji, ampak dejansko ZA pravičnejšo globalizacijo, prav tako ne vedo - ker ne poslušajo! Da dejansko ponujamo konkretne alternative in jih vztrajno ter nazorno predstavljamo skozi svoje akcije, jim prav tako malo mar - ker NOČEJO slišati! Kdo je tu ključovalen in neposlušen??

Isti, ki mu bo nekoč žal, da je "pozabil biti mlad".

Maruša Bertoncelj

srečni samo, ko so proti

Na strani tistih, ki so ZA, je pogosto slišati pripombe, da so njihovi nasprotniki PROTI samo zato, da so proti. Resnica ali slaba tolažba???

Oboje. Pa ne vedno z roko v roki in le redko takrat, ko gre za pomembna družbena vprašanja. Pa pogledajmo. S pojavom prvih subkultur na polovici prejšnjega stoletja so se kmalu pojavile tudi sociološke teorije o tem, zakaj nekdo postane pripadnik mladinske subkulture. Te so pojasnile, da gre za poskus reševanja problemov, ki jih je posamezniku ustvarila družba s svojo razslojenostjo, ekonomsko neenakostjo in omejenimi možnostmi soustvarjanja norm in vrednot. Subkultura izraža odnos do dominantne kulture. Predstavlja odziv na njene zahteve in tako opisuje stanje celotne družbe. Hkrati so subkulture nosilci družbenih sprememb, ker izražajo in ponazarjajo dvom v obstoječi sistem norm in vrednot.

Toda le kdo pomisli na to, ko dejansko naleti na nekoga, ki že s svojim izgledom daje dobro vedeti, da se poživlja na ustaljena pravila? Starejši zamahnejo z roko, češ, saj jih bo minilo, tudi mi smo bili enkrat mladi. Mladost je pač obdobje, ki ga usmerjajo hormoni, nore ideje, upanje, upiranje in samoiskanje. Subkulturne teorije se zato močno dotikajo razvojne psihologije, ki uči, da mladostnik uporabi vrednote in pojavnost subkulture zato, da spremeni predstavo o sebi, kar je del procesa izgradnje osebne identitete. Zaradi tega velja stereotip, da so

Tudi slovenski mirovniki so se iz Iraka vrnili domov.

Eni le bolj zagoreli, drugi bolj skromni v svojih željah, tretji bolj jezni na slovenske medijske hiše ter politike in četrti bolj izobraženi in plačani.

Prvi so "stranski učinek" njih humanitarnih in drugih del, drugi so se iz obiska na Bližnjem Vzhodu veliko naučili, tretji se morda čutijo užaljene, ogoljufane, izkoriščane, neupoštevane, a jim razjarjenost - kot kaže - ne pomaga, četrti pa so povsem zadovoljni, saj imajo sitega volka in celo kozo.

Vsak se pač po svoje znajde ...

NEMIR

Otrok s praznimi očmi
na polju krvi z mečem v roki
glave seka,

ker ne mara pištole.

Vsako noč se zbudi iz more,

zvok granat

celo življenje ga lovi,

otročstva ni.

Nemočen kriči,

vsak korak je groza preteklih dni.

Šele ko bo umrl,

bo svobodno zatisnil oči.

Kaj lahko storimo mi?

Lahko ustavimo to?

Da bo vsak otrok sanjal lepo,

da nihče več ne gre skozi moro,

da bo vsak začutil svobodo.

Lahko!

A kar je bilo,

za vedno bo ostalo.

Ne da se izbrisati,

ne da se pozabiti,

temu ne moremo uiti!

Špela

tradicionalna prireditve na jesenicah: smuk za trofejo svinjska glava

V nedeljo, 2. marca 2003, so se mnogi pustni navdušenci z Jesenic in okolice že zgodaj zbudili, še več pa je verjetno tistih, ki sploh niso šli spat, saj je prijetno sobotno pustno rajanje težko "kruto prekiniti" za nočno spanje ... Kakorkoli že, namenjeni so bili v Črni vrh nad Jesenicami, kjer se je ob 10. uri pričel že tradicionalni Smuk za trofejo Svinjska glava. Organizatorji (Sekcija Svinjska glava Turističnega društva Golica, Planina pod Golico; Občina Španov vrh) so se tudi tokrat izkazali, saj je bila snežna tekmovalna proga lepo urejena in ne pretežka, tako da so lahko sodelovali različno smučarsko sposobni udeleženci.

Na tekmi je sodelovalo veliko mask. Nekaj je bilo skupinskih, več samostojnih. Med skupinskimi, ki so tudi za občinstvo navadno bolj zanimive, je bila tako nagrajena Džamija, Indijanci (dobitniki sladke Svinjske glave), vsekakor pa je velik vtis in plaz smeha požela Ekpa in sam Martin Strel. Tudi slednja maska je tako prejela eno od nagrad (ki obsega-

jo tudi finančno okrepitev denarnice), saj so bili udeleženci - če ne drugega - iznajdljivi in domiselni.

Po napornem tekmovalstvu so se maske lahko okrepčale v kuhinji Črnega vrha "a la Stanka", ki je kot vedno ob topli enolončnici, joti in drugih dobrotah poskrbela tudi za slastni domači kruh in pestro izbiro toplih in hladnih pijač.

Letošnji pokal Svinjske glave je bil dobro obiskan. Organizatorji morajo biti zadovoljni. Vsekakor pa bi bila udeležba, tako mask kot obiskovalcev oz. opazovalcev, še večja, če bi bilo vreme malo boljše. Megla, ki je krasila jutro tistega dne, namreč le redko koga zvrabi iz toplega doma ...

Vzporedno s prireditvijo (oz. pred in po njej) je bilo pripravljeno tudi neke vrste informiranje o Pokalu Svinjska glava. Tako je vsak zainteresirani v novem TIC-u (Turistično Informacijski Center, ki se nahaja v bivši pisarni Turističnega društva Jesenice) lahko dobil podatke in izvedel kake zanimivosti o tem tradicionalnem pustnem dogajanju, hkrati pa si ogledal

tudi razstavo zmagovalnih mask v preteklih letih. Vse druge informacije, ki vas v zvezi s to prireditvijo ali drugimi športnimi dejavnostmi na Jesenicah zanimajo, pa lahko poiščete na medmrežnem naslovu www.zsport-jesenice.si.

Vsako Svinjsko glavo se zaključí z dobro zabavo. Tako je bilo tudi letos. Eni so nadaljevali kar v Črnem vrhu, drugi so šli do Čopa, tretji so imeli "after hour party" v Maxu. Pa pri tem niti ni pomembna lokacija, saj gre bolj za dobro družbo. Le-to pa vsak od nas izbira po svoje. In tisti, ki so dobro izbrali, jim letošn-

je pustovanje še dolgo ne bo šlo v pozabo.

romana

SEKSI ŠTUDENTJE

Če gre dandanašnji človek po slovenskih fakultetah, sreča veliko "seksi" študentov. Ti s svojim stilom oblačenja, hoje, govora, kretenj, prekašanja celo svoje ženske kolegice. Kakšna usklajenost barv, pričeske, "a la športnih" čevljev in načina mobilne (in telesne) komunikacije! In kako podrobno poznavanje kozmetičnih pripomočkov, znamk in cen "nujno potrebnih" dodatkov k osnovni garderobi, krem, barvic za obrvi ter - seveda - zadnjih modnih zapovedi! Da dol padeš!

Ob tem pa se verjame, da "dol pade" tudi tistim, vse bolj redkim, nefeminiziranim predstavnikom moških tretjega tisočletja.

iz domače (brca?) lekarne

Živimo v svetu pravil, navodil in opozoril. Če jih ne spoštujemo, odgovarjamo za posledice sami. Največkrat nas opozarjajo na nevarne snovi, na stekleničkah s strupi je opozorilo še posebej vidno. Že nekaj časa se podobno opozorilo pojavlja tudi na cigaretah in tobaku in vse bolj nam zveni domače tudi tole opozorilo: "Pred uporabo natančno preberite navodilo, o stranskih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom."

Ni je tablete brez stranskega učinka.

Ko pojemo tableto proti glavobolu, se

lahko pojavijo stranski učinki kot so slabost, bruhanje, driska, kožne reakcije itd. Vendar teh ponavadi ne opazimo, srečni smo, ker nas glava ne boli več. In čez nekaj dni nas zvija v trebuhu. Hopa po tabletki, ki lajša prebavne motnje in spet smo zaužili vrsto sestavin, ki učinkujejo še na marsikateri drugi del človeškega telesa.

Stranskih učinkov takoj po zaužitju tablete res nismo imeli, pa vendar, zrno na zrno... in glej, če ni zdaj pogača alergija na cvetni prah, sonce ali pa je posledica temu živčnost in utrujenost. In

tako pademo v začaran krog, kateremu ni konca. Vedno bolj se zastrupljamo in vedno bolj se "zdravimo" s strupi, s čimer delamo dober posel vsem farmacevtskim velikanom.

A če se hočemo pozdraviti, morajo strupi iz telesa, ne vanj. Zato raje poiščimo kakšen recept pri starih mamah, saj je ravno zdaj tudi čas, da se - namesto v ambulate in lekarne - zaženemo v cve-toče travnike.

(strawberry fields forever)

Moderni univerzitetno diplomirani
Danes je moderno študirati oz. biti študent. In je moderno dobro zaslužiti, imeti dober avto in fanta/punco, ki je "za 10 točk".

Ker je mladim pač težko slediti vsem tem modernim rečem hkrati, se pozornost selektivno namenja prioriteto pomembnejšim modernitetam. Najprej delo in denar, avto, partner in hkrati z vsem, počasi, študij. Ki je tako ali tako bolj plod vztrajnosti, ali po domače trne, kot neke posebne intelektualne nadarjenosti.

In tako s fakultet pridejo "univerzitetno diplomirani moderni". Ki po ustaljenem (in preverjeno uspešnem) vzorcu spet sledijo prioriteto pomembnejšim modernitetam. Dobičkonosna kariera, ob ženi ljubice, v garaži več avtomobilov za več namenov.

O svoji izobrazbi pa, razen ob dodajanju titula k podpisom, tako ni več moderno govoriti ali jo (bog ne daj) inovativno ali drzno uporabljati.

Bubiji : THE EMPIRE STRIKES BACK!

Ko ste nazadnje sledili epopeji bubijev, so bubiji z rdečimi bubašnimi očmi načrtovali maščevanje.

Zaprli so se v bubasto vladno palačo, iz katere je bilo slišati le vzklike: MOČ, ČAST, MAŠČEVANJE, MOČ, ČAST, MAŠČEVANJE! Seveda skupaj z mnogimi bubašnimi besedami, ki jih Brca tu ne bi navajala.

Bubiji so tuhtali in tuhtali, a se bubasto niso mogli spomniti nič. Bolj bubasto so tuhtali, manj so natuhtali in še bolj so bili jezni. Kar naenkrat pa se sredi bubaste vladne palače pokaže ogromen strašen stvor. Bubije kar vrže v stran, kjer obnemijo, nekateri pa od strahu, kar na mestu, opravijo veliko potrebo.

Veliki strašni stvor se ne zmede in bubasto zarjove: "Jaz sem Veliki bubasti Bubi. Oče in prednik vseh bubijev, preteklih, sedanjih in prihodnjih. Jaz sem velika bubasta sila tega vesolja. Moja moč vas bo rešila prekletstva Breal."

Bubiji pa v en glas: "Da oče, naš prednik, reši nas hudega. Reši nas Breal! Vzpostavi nazaj lepe čase, ko smo bubiji lahko brez vprašanj zapravljali denar študentov. Vzpostavi nazaj zlati čas, ko sta se v vladni palači cedila vodka in pivo. Prinesi nam nazaj dobre čase, ko kritika ni bila dovoljena, ko ni mogel kar vsak reči tisto kar misli, ko ni bilo neodvisnih časopisov.

Daj nam nazaj prelepe čase, ko je naša bubastost nekaj veljala!

Oče Bubi - slavimo tvoje ime!"

Bubasti stvor pogleda

Nam se je zdel smeh popolnoma na mestu.

28 dni pozneje ...

Sveta knjiga Bubijev zaroma tudi do Brce. Brcala odprejo informator in v njem najdejo list papirja, poln oblikovnih in pravopisnih napak, imenovan sveta knjiga Bubijev - BUBLIJA. Brcala preberejo ta nenavaden list in se v trenutku začno zvijati, hlastati po zraku, v trebuhih in ustrnih mišicah pa dobijo strašanske bolečine. Sicer, dragi bralci, presodite sami.

Oj, Bubiji moji, pozabite na te težke čase. Vse to bo kmalu mimo. Podarjam vam najsvetejšo besedo bubijev. Naš največjačnejši spis, našo Bubljo". Z izrečenimi besedami se zatrese svet, toda strašen bubasti Bubi, oče in prednik vseh bubijev, nadaljuje: "Vložite jo v vsak informator in razširite hegemonistično idejo bubijev med ljudi!"

Oče bubijev se z zadnjim zajeceljem razblini v meglo alkoholnih hlapov, za njim pa na tleh, kjer je stal, ostane le rjav madež z rumenimi in blede zelenimi pikicami. Bubiji se spogledajo in enoglasno spregovorijo: "Tako je bilo bubasto rečeno in tako bo bubasto storjeno!"

Našim policajem nikoli ni dovolj
red
kratkim so me na Jesenicah pred Murko ustavili naši dragi modri angeli. Skozi mesto, kjer je omejitev 50 km/h, sem jaz peljala 70 km/h. OK, vse lepo in prav.

Potem pa je policist posumil, da sem uživala alkohol in seveda smo opravili preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal 0,45 grama alkohola na liter krvi. "Ujela sem te, prama", sem pomislila, a policaj ni bil mojega mnenja. Njemu se je to namreč zdelo pre malo, kar je tudi povedal. "Kako, premalo?", sem vidno začudena vprašala. "Ja, za nju je to premalo", pravi on. "Aja, seveda", pomislim, "ni dovolj, da sem dobila položnico za prehitro vožnjo - brez dodatne položnice zaradi vožnje v alkoholiziranem stanju pa bo policijski proračun hudo trpel!". Zato sem ju vprašala, če bi bilo dovolj, da bi napihala recimo 1,80 in na moje še večje začudenje je policaj rekel, da ja! Seveda me je potem zanimalo, če bi bilo dovolj 1,80 in trije mrtvi na ta račun. Hvala bogu sta rekla, da to pa le ne bi bilo v redu. Čeprav še danes ne vem, a zato, ker cenita človeška življenja, ali pa jima je samo odveč pisati obsežen zapisnik o prometni nesreči s smrtnim izidom.

Iz tvojih ust v božja ušesa ali ni vse zlato kar se svetli
Na februarski seji občinskega sveta je svetnik Marjan Nikolavčič opozarjal na to, kako nevarna znata biti dva železarska dimnika za letalce: "... ob slabi vidnosti predstavljajo nevarnost, da pride do nesreče.". Kot da bi ga slisal sam bog, ki je hitro poskrbel za to, da s svojo opaznostjo vsaj en dimnik ni bil več nevaren po-zrakuletečim. Žal pa so možje postavili (kdo ve, po čigavem navodilu: morda lastnika?) poskrbeli za bridko razočaranje: za vse potencialne - istice, ki-mimo-letijo in verjetno tudi za predlagatelja.

BDW: na dimniku se je pojavil transparent z napisom "SLO BREZ OROŽJA". Poročali so Dnevnik in Mladina, izčrpano pa seveda Radio Triglav.

Poanta - Orožarji so razorožili sLOVEnijo BREZ OROŽJA. Pokoriti, pokoriti. Poč-po-riti. Brea

BRCA IN KJŠ: VSAK IMA SVOJO RESNICO
Kot je že bolj ali manj vsem bralcem jasno, je konstruktivno sodelovanje Brce in KJŠ v tem trenutku pravzaprav nemogoče. Uredniški odbor in sama Brca ima svoje poslanstvo, KJŠ pa svojega.

Razlika med obema je v tem, da v Brci ne grozimo s sodišči, ne kršimo pravic (človeških, članskih ali avtorskih), na vprašanja in pritožbe dajemo odgovore, upoštevamo svoja pravila igre in ne lažemo. Res pa je, da resnico večših podamo tudi v taki obliki, ki naslovniku le-te morda ni povšeči. To, kolikor vemo, ni zločin. Če pa se vendarle komu zdi vredno in (ekonomsko ali drugače) upravičeno, da bi o tem iskali odgovor pri pristojnih (beri: "The Hall of Justice"), je Brca na to pripravljena.

jesenice versko središče

Tale članek je narekovalo več dejstev. Izpostavila bi dva. Prvič to, da sama ne verjamem v cerkvene institucije in sem zato morda od (in do) njih nekoliko distancirana in morda objektivnejša. Drugič pa dejstvo, da Jesenice niso več mesto hokeja (vsaj ne v primerjavi z "nekoč"), pa tudi železarsko mesto rdečega prahu ne. Jesenice dobivajo novo podobo, modernejšo, drugačno. Zato bi rada, da dobijo tudi novo identiteto. Jesenice - sonce vzhaja na zahodu; za večino Nejeseničanov pa so to na pol mrtvo mesto, ki životari, ne diha, ne raste, se ne razvija in kjer ni videti "nič posebnega", če nisi zgodovinski navdušenec in te ne fascinira razvoj železarstva. Zato bi rada prispevala svojo idejo za Jesenice prihodnosti. Ta ideja morda ni najbolj realna, ampak ideje redko so. Če ima kdo boljše, ga izzivam, naj jo predstavi.

Jeseniška občina se bo kmalu preselila na novo lokacijo. Ostanke železarne bomo podrli, odstranili, prepustili spominom, nostalgikom in fotografijam. Dobili bomo prostor, kjer lahko zraste nekaj novega, nekaj kar nam je blizu, kar nas pomirja in česar se branijo druga mesta: prostor za dušo, b/Boga. Prostor, kjer se lahko učimo drug od drugega. Največ lahko naredimo skupaj in tako, da drug drugega poskušamo razumeti. Ampak, če ima nekdo svoje "versko področje" v središču mesta, nekdo na obrobju, spet tretji pa ga sploh nima (ne želim obsojati tistih, ki ga imajo, ker bi ga morali imeti vsi), potem živimo drug mimo drugega. Kako se bomo potem spoznali? Kaj ne bi bilo krasno, če bi se lahko sprehodili skozi Jesenice in na enem mestu spoznali več različnih verstev? Kristjane, muslimane, protestante, pravoslavce, jehovce, Žide, budiste ... Jesenice bi lahko postale sveto mesto. Ne zato, ker se je tu rodil Jezus, se prikazala Marija, ker je obljubljeno mesto, ker stojijo tu najlepše cerkve, ker je sem pribežal Mohamed (...); postale bi svete zato, ker bi bile mesto sprave. Konglomerat, kjer bi iskali in našli lepote razlik in skupne točke, kjer bi se učili ljubiti drugače misleče (in verujoče), kjer bi vsi verjeli v Ljubezen (kaj ni bog Ljubezen in kaj ni sovražiti nasprotje od ljubiti in kaj ni sovražiti nekoga, ker veruje - v nekaj drugega ali pa v nič - enako kot bi sovražil sebe, ker smo skupaj Ljubezen, torej bog), ali pa bi se tega učili, ali vsaj tolerirali (kar je veliko več kot večina nas počne sedaj).

Večina sedaj z besedo idealistka na ustnicah zmajuje z glavo. Ampak od nekdanj sem rada sanjala. Si predstavljate, da bi na Jesenice tako prišla tudi ogromna masa ljudi. Ne zato, ker bi tukaj obogateli (čeprav ni izključeno), zato da bi tukaj ljubili. Ne le sebe in enako misleče (to je najlažje, to zna vsak) ampak tudi tiste, ki so drugačni, ki takšni hočejo biti.

Ne, ne želim ustvariti neke skupne vere, ker že obstaja, vera v Ljubezen. Ne, ne želim, da postanemo enaki, ker menim, da drugačnost (tako ali drugače) ustvarja napredek. Želim le, da se končno začnemo zavedati, da če nekdo verjame v svoj prav, to ne pomeni, da je prav

ne k o g a
d r u g e g a
n a r o b e .
D a j e r e k
"č e n i s i z
n a m i , s i
p r o t i
n a m "
z g r e š e n
i n d a t o
l a h k o d o
k a ž e m o .

Želim, da končno zaživimo skupaj in ne le drug ob drugem, ker se pač ločimo po vero-
vanju, jedeh, razvadah, najljubši TV postaji, sveti knjigi ali načinu življenja. Če živiš zraven nekoga, ki govori drugačen jezik kot ti, pomisli, da z njegove perspektive ti govoriš drugačen jezik kot on. Če ga ti (za začetek) pozdraviš v njegovem jeziku in on tebe v tvojem, bo to sicer majhen korak za človeka, a velik za človeštvo.

Jesenice niso le ostanek preteklosti, niso mesto, ki je prisiljeno životariti. Jesenice so mesto z železno dušo. Če že ne z železno, vsaj z dušo. Duša pa je neuničljiva. Svojo dušo lahko na Jesenicah najdemo mnogi (verniki?). Če vam moja ideja o verskem središču (ki je res IDEAListična) ni po godu, se ne jezite name. Lahko pa nam pošljete svojo idejo ali pa idealizirano podobo Jesenic. Sanjati se sme!

Neja Šmid

**TRGOVINA
LENKA**

ALENA ADROVIČ S.P.
CESTA MARŠALA TIHA 47
4270 JESENICE

DEL ČAS
PON. - PETEK
9-12, 15-19
SOBOTA
9-12

TEL. 04/ 58 64 678

 Pa zapišimo še katero o osebni higieni, ki je že dolgo osnovno gonilo potrošniške družbe. Danes ima marsikdo pokvarjen dan, če se mu ni uspelo stuširati ali naličiti. Počuti se namreč umazanega, golega, neprivlačnega. Dve uri potem, ko je ves dišeč zapustil kopalno kad oz. tuš kabino in se je spet nekoliko spotil, že z nosom šari pod pazduho in je prepričan, da spet smrdi. Potne srage, dlake in podobne malenkosti, ki pridejo iz naših teles, je namreč treba čimprej uničiti! Kozmetični pripomočki in postopki, ki zavirajo najbolj naravne procese, delajo iz ljudi nekakšne hermetične lutke (morda imamo dandanašnji toliko težav z iskanjem ustreznega partnerja prav zaradi oviranja poti feromonov!). Samo še vprašanje časa je, kdaj za kocinami in "švicem" pridejo na vrsto še naši izločki, ki bodo lahko postali dišeči in naše najljubše barve! Halo?! Če pomislim na naše stare starše, ki so se umivali največ nekajkrat mesečno, opravljali pa precej bolj fizično naporna in umazana vsakodnevna dela kot mi, se vprašam, od kod pravzaprav ta občutek umazanosti?? Če bi večkrat "umivali" in "ličili" naše begajoče dušice, bi porabili veliko manj denarja, nafutrali veliko manj korporacij in imeli veliko manj kompleksov. Ekološko in ekonomično! Pred tem postopkom se vam ni potrebno posvetovati z nikomer drugim, kot s samim seboj!

dan mladih 2003

Tradicionalna prireditve bo letos v
soboto, 31. maja v ŠP Podmežaklo

Dan mladih je tradicionalna prireditve, ki jo Društvo mladih Jesenice (DMJ) ob koncu meseca maja pripravi v Športnem parku Podmežaklo na Jesenicah. V začetku je podobno prireditve samostojno pripravljala Klub jeseniških študentov, nato dve leti v sodelovanju z Mladim forumom, od leta 2000 pa prireditve organizira DMJ.

Letos bomo Dan mladih pripravili v soboto, 31. maja v Športnem park Podmežaklo. Program prireditve bo obsegal košarkarski turnir trojk, skatersko tekmovanje, s svojimi dejavnostmi se bodo predstavili jeseniški skavti, nastopile pa bodo tudi mlajše glasbene zasedbe z Jesenic in okolice. Okvirni program prireditve je že nekaj let enoten s tem, da želimo prireditve vsako leto dopolniti z novostmi. Tako vabimo vse, ki bi jih zanimalo sodelovanje na prireditvi (v športnem ali kulturnem programu), da se nam oglasijo. Za informacije smo dosegljivi na GSM 041 55 77 35.

S to prireditvijo želimo mladim na Jesenicah ponuditi možnosti za koristno preživljanje prostega časa in hkrati vsem tistim, ki bi želeli svoje dejavnosti predstaviti širšemu krogu mladih. V tem smislu je projekt pomemben zato, ker mladim omogoča predstaviti se. Hkrati s tem pa obstaja tudi želja, da bi z leti prireditve tako vsebinsko kot organizacijsko rasla tako, da bi prireditve presegla lokalne okvire in da bi na ta način mlade z območja cele Gorenjske privabili na Jesenice. V preteklih letih smo namreč pripravili že večje prireditve (s koncertom skupine Siddhartha) in pričakovali obiskovalce s cele Gorenjske za katere smo organizirali tudi avtobusni prevoz do Železnikov in Bohinja. Žal sta oba avtobusa z Jesenic odpeljala skoraj prazna. Sporočilo, ki smo ga na ta način prejeli je bil torej ta, da Jesenice ne predstavljajo željene destinacije za mlade z območja Gorenjske. To dejstvo smo vzeli v zakup in se projekta lotili na drug način.

Prireditve mora biti v prvi vrsti namenjena domačinom. S kvalitetnim program in zanimivo vsebino je tako potrebno prireditve najprej približati domačinom. Ko bodo domačini prireditve prepoznali kot zanimivo, šele tedaj bo nastopil trenutek, ko bomo lahko začeli razmišljati preko lokalnih - jeseniških - okvirov. Na ta način bi prireditve lahko rasla s tem, da moramo najprej na lokalni ravni opredeliti kaj sploh z njo želimo doseči. Kajti za samo Društvo je prireditve ambiciozno zastavljena, ki pa je sami v celoti ne zmoremo izpeljati. Zato k sodelovanju vabimo lokalne mladinske organizacije. Te organizacije naj torej dajejo ton prireditvi. Kajti skupaj smo močnejši. Močnejši pa smo lahko le na ta način, da medsebojno vzpostavimo ustrezen dialog. Kajti le skozi dialog lahko opredelimo skupne cilje in hkrati opredelimo pot, po kateri bomo te cilje dosegli.

Blaž Račič

BISTRO Jesenice

tel.: 04/586 43 96

odprto: 9 - 01

nudimo vam: malice, kosila, pizze, jedi po naročilu
Vso hrano vam dostavimo tudi na dom!

FREKVENCE MHz
STEREO RDS

96 GORENJSKA
89.8 Jesenice
101.5 Kranjska Gora
101.1 Bohinj

Radio Triglav®

Radio Triglav Jesenice, d.o.o.
Trg Toneta Čufarja 4, 4270 Jesenice

TAJNIŠTVO

Telefon: +386 (0)4 586 10 12
+386 (0)4 586 28 62

Telefaks: +386 (0)4 586 13 02

<http://www.radiotriglav.si>

E-mail: tajnistvo@radiotriglav.si

š k r a t š k r l a t

trgovina s hobby materiali ter unikatnimi izdelki

Titova 50, 4270 Jesenice

Tel./fax: 064/862-068

E-mail: skrat@s5.net

hobby materiali (barve za slikanje na svilo, steklo, keramiko, les; kalupi; mase za vlijanje in modelirne mase; svila in drugo)

materiali za dekoriranje in aranžiranje (rafija, dekorativni razpršilci, bleščice, perlice...)

papir (barvni fotokarton, ročno izdelan papir, valovita lepenka, svilen papir...)

umetniški materiali

unikatni izdelki domače in umetne obrti

ZAVOD ZA ŠPORT JESENICE
Ledarska ulica 4, SI - 4270 JESENICE
<http://www.zsport-jesenice.si>

Športno društvo, Športna zveza, Hokejsko društvo
Tel.: +386 4 5836 750, 58 63 364
Fax: +386 4 58 63 365
GSM: 040 788 855

Email: jesenice@g-kabel.si

Mesec marec je na Jesenicah čas praznovanja, ki ga zaokrožuje občinski praznik. Poleg tega pa še tradicionalni Jožefov sejem ter teden obrti in nenazadnje je to tudi čas hokejskega finala. Cel kup stvari torej. Nekaj več pa o Jožefu.

Sejem se lahko pohvali z bogato tradicijo (baje se je pisalo leto 1936, ko so organizirali prvega). Namenjen je bil kmetom, ki so na sejmu kupovali predvsem semena, kmečko orodje in podobne reči, ki so na kmetiji pač potrebne. Danes je število kmetov na Jesenicah in v okolici tako majhno, da sejem prav gotovo ne more biti več namenjen kmetom. O tem zgovorno pove sprehod mimo stojnic. Ponudba je bolj ali manj namenjena samo temu, da sejem je.

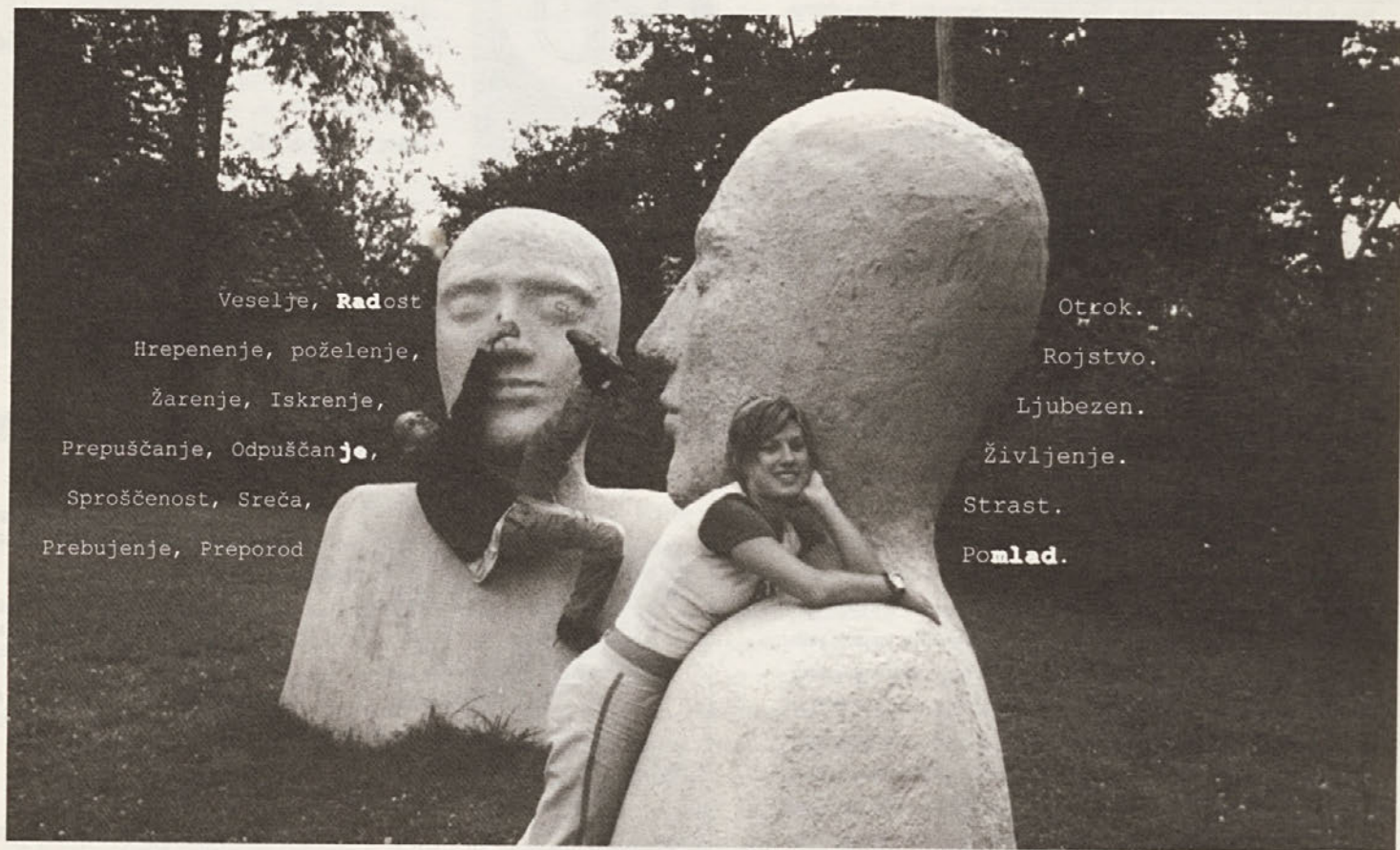
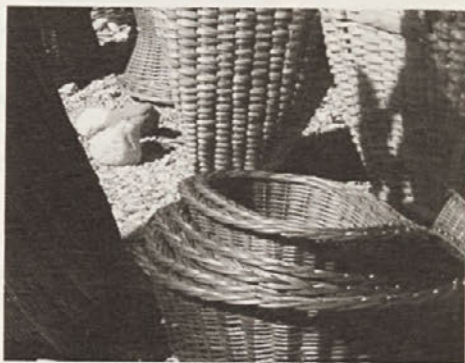
To je vse. Je.

letošnji jožefov sejem

Popoldanski sprehod znanih oseb iz jeseniške zgodovine je prijetno popestril dogajanje enega od petih dni sejma, to pa je bilo tudi vse. Kakšen naj bo sejem v prihodnje, pa je potrebno razmisliti.

Predlog: program sejma naj se dopolni tako, da bodo obiskovalci ostali na sejmu dlje časa (in da glavni razlog za daljši postanek ne bo ob šanku). To pomeni, da če želi sejem ohraniti kmečki značaj, naj v sodelovanju s kmeti, morda turističnimi društvi, pripravi različna

tekmovalna v kmečkih opravilih, lahko pa motiv za oblikovanje identitete sejma in popestritev programa poišče v železarstvu ali v jeseniški zgodovini (kot letos). To bi lahko bila osnova in hkrati smer za iskanje odgovora na vprašanje, komu je pravzaprav sejem namenjen.

Vesелje, **Radost**

Hrepenenje, poželenje,

Žarenje, Iskrenje,

Prepuščanje, Odpuščanje,

Sproščенost, Sreča,

Prebujenje, Preporod

Otrok.

Rojstvo.

Ljubezen.

Življenje.

Strast.

Pomlad.

Pobarvaj si življenje!

Elektronska ter tiskana pobarvanka Mandala in knjiga Mandala so trije dobrodošli pomočniki pri dvigu zavesti in osebno zrelostnem procesu.

medium
tisk & design

knjiga: 2.930,00 SIT

pobarvanka: 1.410,00 SIT

elektronska pobarvanka: 3.480,00 SIT

naročila

Medium, d.o.o., Zabreznica 53 c, 4274 Žirovnica, tel.: 04 580 50 20
fax: 04 580 10 65 • medium@medium.si, <http://mandala.medium.si>

islam in muslimani v sloveniji

knjiga ISLAM IN MUSLIMANI V SLOVENIJI je prva edicija v slovenskem jeziku, ki predstavlja muslimane v Sloveniji in poskuša prikazati zgodovino odnosa med Slovenci in islamom. Islam je vse od iranske revolucije leta 1979 ena glavnih tem v medijih, zanimanje zanj pa se je povečalo zlasti po nesrečnih dogodkih 11. septembra lani. Že od srednjega veka in renesanse dalje na Zahodu o islamu krožijo predstave kot o demonski religiji, blasfemiji in temi. Za kristjane je bil Mohamed lažni prerok, senzualist, hipokrit in hudičev agent. Islam je za Zahod vedno predstavljal določeno nevarnost, ki je bila vedno na obzorju. Temu so kot po tekočem traku sledili dogodki v Iranu in Afganistanu, iraško-iranska vojna, širitev islama v Evropi, zmage islamistov v Alžiriji in Turčiji ter naraščajoči vpliv islama v politiki in javnem življenju v vseh državah z večinskim muslimanskim prebivalstvom. Na te spremembe so se odzvali tudi slovenski mediji.

Zadeva je (bila) aktualna in nič ne kaže, da se bo v bližnji prihodnosti kaj spremenilo. Islam predstavlja celoten način življenja za skoraj četrtno prebivalstva in po zadnjih podatkih je vera, ki se najhitreje širi, zlasti v ZDA in Afriki. V knjižnicah in knjigarnah sem našel zelo malo knjig o islamu v slovenskem jeziku, kar dokazuje veliko pomanjkljivost na tem področju, zato sem si moral pomagati z literaturo v bosanskem, hrvaškem in angleškem jeziku. Takrat sem se odločil, da bom napisal knjigo o islamu v slovenskem jeziku, ki bo vsaj v nekaterih aspektih (in vsaj trenutno) zapolnila to vrzel. Dodatno spodbudo sem dobil od komisije na zagovoru diplomskega dela, z gospodom dr. Debeljakom na čelu.

V knjigi sem najprej predstavil pojav islama in njegovo širitev, temelje islama in vere, Koran ter življenjepis Mohameda (s.a.v.s.). To je prvo poglavje. V nadaljevanju sem pisal o zgodovini islama in muslimanov kot pripadnikov te vere na Slovenskem. Začel sem z letnico 1408, ko so prvi oddelki turške vojske prišli v okolico Metlike, končal pa sem s stanjem v bivši Jugoslaviji leta 1991. Takrat je Slovenija postala neodvisna država in zadnje poglavje govori o položaju muslimanov in same Islamske verske skupnosti v Sloveniji, odnosu slovenskih medijev do islama ter nekaterih perečih problemih, kot je gradnja islamskega kulturnega centra v Ljubljani, za katerega je več kot očitno, da ga mnogi v strukturi ljubljanskih oblasti ne želijo videti.

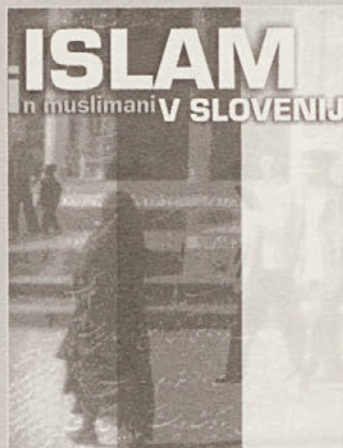
Hipoteza pri analiziranju dnevnih časopisov v Sloveniji je bila, da o islamu prevladujejo negativne podobe. Članke v slovenskem dnevnem tisku v letu 1999, ki govorijo o islamu, sem analiziral na osnovi kritične analize diskurza. Najbolj znana avtorja, ki se ukvarjata s kritično analizo diskurza, sta Teun A. Van Dijk in Roger Fowler. Prvi se ukvarja s preučevanjem besedil v britanskem in nizozemskem tisku glede razizma in diskriminacije nasploh. Na ta način sem svojo analizo priredil njegovi, saj je islam po njegovem ena od tistih tem, ki jo tisk največkrat diskriminira. Izmed slovenskih dnevnikov sem analiziral Delo, Slovenske novice, Dnevnik in Večer. Časopisa Slovenec in Republika nista prišla v poštev, saj sta na slovenski časopisni sceni obstajala le kratek čas. Od vsakega dnevnika sem analiziral povprečno okrog 30 člankov novejšega datuma in jih klasificiral na osnovi njihovega odnosa do temeljev islama in vere. Najprej sem na kratko predstavil časopis in analiziral članke, nato pa sem v to poglavje vključil še anketo, v kateri sem anketiral 100 oseb islamske veroizpovedi in jih vprašal, kakšno je njihovo mišljenje o odnosu slovenskih dnevnikov do islama in muslimanske populacije v Sloveniji. Zaključil sem s splošnim sklepom. Najbolj pogoste predsodke o islamu v slovenskem dnevnem tisku sem ravno tako klasificiral na osnovi temeljev islama in vere. Ti predsodki dokazujejo prisotnost strahu pred 'drugim' in 'neznanim'. Zakaj slovenski mediji pišejo o islamu na način kot pišejo? Stvar ni tako enostavna. Vsak tekst je del medijskega diskurza, vsak medijski diskurz pa je del sociokulturnega konteksta. Odvisnost od drugih institucij je prav tako pomembna. Zgodovina odnosov med Zahodom in islamom je pomemben vzrok za takšno pisanje. Stoletja konfrontacij so zaznamovala odnos med njima tudi v 20. stoletju. Sami novinarji so odgovorni za svoje pisanje, skupaj z uredniki. Nepreverjene resnice, dezinformacije, laži in senzacionalnost, kjer prednjačijo čustva in ne razum, prav gotovo niso v skladu z novinarskim kodeksom. Mnogi avtorji zagovarjajo hipotezo, da bo spopad med Zahodom in islamom nasledil hladno vojno. Najbolj

znan je Samuel P. Huntington, ki je z objavo svoje hipoteze 'Trčenje civilizacij' dvignil veliko prahu v akademskih krogih. Po njegovem mišljenju se je ta spopad že začel, vendar je njegovo hipotezo kot neutemeljeno zavrnilo več avtorjev. Edward Said je strokovnjak za medijsko poročanje o islamu, ki pravi: "Ko na Zahodu nekdo govori o islamu, to predstavlja kompleksno zbirko negativnih stvari."

V Sloveniji živi po neuradnih podatkih Islamske skupnosti skoraj 100.000 muslimanov, vendar so v medijih redko prisotni. Članki večinoma pišejo o dogajanju v islamskem svetu, kar pa je zopet povezano z določenimi spremembami, kot so revolucije, vojne, afere, diskriminacija itd. Zahodni mediji so naredili islam 'znan' in je danes za njih travmatična novica. Pojav islama v 7. stoletju je zaznamoval zgodovino človeštva, stik islama z Evropo se je zgodil že nekaj let po izvolitvi prvih islamskih vladarjev. Šlo je za klasična vojaška osvajanja v Španiji, katerim je sledila rekonkvista. V tem obdobju je papež Urban II.

začel križarske vojne, katerih posledice čutimo še danes. Na vzhodu so se zatem pojavili Turki in vse do konca 19. stoletja predstavljali vodilno evropsko silo. Po uničenju islamske države leta 1924, so bile dežele z večinskim muslimanskim prebivalstvom kolonizirane. Po II. svetovni vojni je islamski svet dobil kraljeve monarhije, republike, diktatorje in socializem, vendar so bili muslimani vedno bolj nezadovoljni s svojim položajem. Kot posledica tega so se pojavila razna gibanja in organizacije, ki so zahtevali ponovno vzpostavitev islamske države. Ta trend obstaja še danes. Za splošno občinstvo v Evropi in Ameriki predstavlja islam danes 'novico' v posebno nezaželeni obliki. Mediji, vlada, geopolitični stratezi in akademski krogi se strinjajo: "Islam je grožnja zahodni civilizaciji." Da bi se to spremenilo, je treba vložiti veliko truda. Glavno vlogo bodo imeli vsekakor množični mediji, ki so za takšne predstave o islamu prispevali levji delež. To smo lahko najbolj videli po terorističnih napadih na ZDA 11. septembra 2001. Zaradi načina poročanja ameriških medijev (in nekaterih evropskih) se je v ZDA v dveh mesecih zgodilo 959 napadov na muslimane in njihove objekte. Zgodilo se je tudi sedem umorov, od katerih sta dva umorjena pripadala Sikhom, katerih religija je v bistvu kompleks islamskih in hinduističnih predpisov.

Namen knjige ni analiza razvoja dogodkov s stališča zgodovine, ampak poskus prikazati islam in muslimane slovenski javnosti na drugačen, enostaven in praktičen način. Zanimivo je (in hkrati žalostno), da kljub napredku tehnologije ter vedno hitrejšemu pretoku informacij živimo v svetu neznanja. Ravno to je eden najmočnejših razlogov, zakaj se bojimo 'drugih' in 'tujcev'. Strah je zelo pomemben faktor pri razvoju in definiciji predsodkov, zato nam znanje in informacije o 'drugih' in 'drugih' še kako lahko pomagajo, da premagamo te ovire. Naj bo ta knjiga posvečena temu.

Za sonaravno

naravnane človeka je drek gnoj.

Za kapitalistično

usmerjenega človeka pa je gnoj drek!

Ljudje smo ena redkih živih bitij na Zemlji, ki se ne prilagajamo naravi, temveč hočemo naravo prilagoditi sebi. Obnašamo se tako kot virus. Nekam se naselimo, porabimo vse možne naravne vire, seveda se medtem razmnožimo in se nato preselimo na novo področje, ali pa vsaj drugje začnemo izžemati naravo in njene naravne vire.

Smer, kamor potuje današnja družba, ni ravno obetavna za preživetje ljudi na tem planetu.

Ljudje si bomo morali začeti ustvarjati bolj ekološke kot ekonomske pogoje za naš razcvet. Današnji svet še vedno temelji na logiki količine in ne na logiki kakovosti!

Ta današnja kapitalistična logika pa ne sovпада s sonaravno, kmečko logiko, kar seješ to žanješ. Človek je duhovno bitje in njegovo pravo mesto je znotraj narave. Vsi smo del naravnega kroga, naj se tega zavedamo in s tem živimo ali pa ne. Globoko v sebi vem, da vsak človek globoko v sebi ve, da je mama narava tista, ki ga je rodila, ki ga hrani in neguje in tista, ki ga bo tudi na koncu spet vzela k sebi.

Danes je svet v ekološki krizi! Dejstva poznamo vsi! Vsi se zavedamo, da se ozonski plašč tanjša in tudi vemo zakaj. Vsi vemo, da je na svetu strašen problem z vodo, da je več kot 70% ljudi brez pitne vode. Vemo, da je Zemlja vse bolj zastrupljena od vseh možnih organskih gnojil in raznih pesticidov in s tem spet tudi voda. Vemo, da ponekod ljudje že dobesečno živijo v lastnih smeteh, odpadkih. Grozljiv primer tega je predmestje indijskega mesta Bombay.

V 60-ih letih so prišle med ljudi prve slike Zemlje iz vesolja. Ljudi so presunile. Videli so, kako je v bistvu Zemlja majhna, kako ranljiva in kako smo ljudje bebasti, da se med seboj tepejo in tekmujejo ter jo posiljujemo. Pričela se je globalizacija zavesti, cvetlična revolucija. V Ameriki je začelo ekološko vreti, raziskovalni novinarji so začeli odkrivati ekološke afeze. Predsednik Carter je takrat sprejel vse možne ekološke, oz. okoljevarstvene zakone, ekologija je dobila blazno moč. Carter je kmalu odletel in nazaj je prišla diktatura kapitala, ki je bila

začasno ob svoj dobiček in postavila ekologijo spet izven zakona. Hipije so proglasili za narkomane in bilo je konec cvetlične revolucije. Vendar to še ne pomeni, da je bila ekološka zavest zatrta tudi v ljudeh. Nekateri ljudje so se začeli združevati na civilni ravni. Začeli so ustanavljati civilna ekološka združenja, kot je npr. Greenpeace ... Še danes je ta in še veliko novih okoljevarstvenih združenj zelo aktivnih, vsak na svojem področju, čeprav se nam zdi, da situacije ne premaknejo dosti na bolje.

Vprašanje je: kaj smo pripravljeni storiti mi? Mi! Ne ekološke in druge nevladne organizacije, velike industrijske korporacije ali naftni mogotci ter druge multinacionalke. Mi, navadni mali ljudje, ki živimo na tem malem zelenem planetu, na tem malem zasvinjanem raju, kajti danes je vse ponudba - povpraševanje! Če mi prenehamo z uporabo, bodo oni prenehali s proizvodnjo!

Smo se pripravljeni odpovedati avtomobilom ter klimatskim napravam in pomagati ozonu pri regeneraciji? Smo zmožni prenehati uporabljati organska gnojila in druga kemična sredstva v kmetijstvu in seveda tudi v drugih dejavnostih in poskrbeti za resnično neoporečno in kvalitetno hrano in vodo?

Smo pripravljeni se spoprijeti z našimi odpadki, še bolj, z odnosom do le - teh?

Smo sposobni vzpostaviti stik z naravo? Smo sposobni bivati sonaravno, razmišljati celostno?

In ali nam sploh je do vsega tega?

Naj se odločimo za aktivno okoljevarstveno življenje ali ne, v vsakem primeru bodo imele naše odločitve oziroma dejanja posledice, ki jih bomo tako ali drugače občutili. Zato je vsak človek povsem odgovoren za svoja dejanja, čeprav bi najrajši ne bil. Po domače povedano, ni pomembno ali kaj naredimo ali ne, posledice onesnaževanja bomo čutili vsi ljudje, lahko se edino potrudimo, da bodo čim manjše!

Jaz sem začel doma. Ločeno zbirati odpadke ter organske odpadke kompostirati. Sliši se strašno komplicirano, pa ni. Zadeva je zelo

enostavna in na koncu še zelo uporabna!

Glas o mojem početju se je razširil in povabljen sem bil k sodelovanju z Umanotero - slovensko fundacijo za trajnostni razvoj, ki je pripravila delavnice z naslovom: Promocija trajnostnega načina ravnanja z odpadki v lokalnih skupnostih. Dvanajst regijskih delavnic se bo zvrstilo tja do meseca junija. 28. aprila bomo imeli delavnico v Kranju in nanjo bo povabljen tudi Ekološko društvo Nanabush.

V procesu približevanja Evropske unije je Slovenija sprejela vrsto predpisov, ki urejajo področje ravnanja z odpadki. Del teh predpisov se nanaša tudi na ločeno zbiranje odpadkov iz gospodinjstev. Do konca leta 2003 so lokalne skupnosti zavezane vzpostaviti sistem ravnanja z odpadki, ki vključuje njihovo ločeno zbiranje in sortiranje. Danes večina odpadkov v Sloveniji še vedno konča na odlagališčih. S predpisi, ki urejajo ločeno zbiranje odpadkov iz gospodinjstev, se del teh odpadkov preusmerja v recikliranje. Ključnega pomena za uspešno recikliranje teh vrst odpadkov je prav ločeno zbiranje, ki zagotavlja zadostno čistost in količine zbranih materialov.

Poseben problem pa v Sloveniji predstavljajo divja odlagališča. Z odlaganjem mešanih odpadkov med drugim tudi uničujemo dragocene materiale in surovine ter s tem dodatno prispevamo k nepotrebnemu izkoriščanju neobnovljivih naravnih virov.

Del delavnic bo namenjen tudi predstavitvi negativnih vplivov odlaganja odpadkov na okolje in zdravje ljudi. Namen tega dela delavnice je zmanjševanje odloženih mešanih odpadkov, še posebej na divjih odlagališčih. Pomemben del osveščanja in informiranja je tudi predstavitev možnosti in problemov recikliranja posameznih odpadnih materialov. Med recikliranjem različnih materialov obstajajo tako razlike v stroških recikliranja, kot tudi razlike v pozitivnih vplivih na okolje. Osveščen potrošnik lahko že z razmislekom in spremenjenimi navadami pri nakupu izdelkov pomembno vpliva na količine nastalih odpadkov iz gospodinjstev.

Temeljni cilji delavnic:

- povečati sodelovanje gospodinjstev pri ločenem zbiranju odpadkov na izvoru preko akcij informiranja, ki jih bodo izvajala turistična društva, druge nevladne organizacije, šole in mediji,
- osveščanje o pomenu trajnostnega načina ravnanja z odpadki, vključno z zmanjševanjem nastajanja, ločenim zbiranjem in recikliranjem.

Posamezni cilji delavnic:

- predstavitev Zero Waste ideje kot primer trajnostne strategije gospodarjenja z odpadki,
- razvoj programa za stalno in aktivno oblikovanje akcij informiranja in osveščanja v lokalnih skupnostih,
- prenos znanja in izkušenj o načinih osveščanja, z namenom povečati sodelovanje gospodinjstev pri ponovni uporabi, ločenem zbiranju, recikliranju in kompostiranju v lokalnih skupnostih.

Te delavnice so čudovita priložnost, kjer lahko društva, šole in predstavniki civilne družbe sedejo za mizo ter se z občinskimi močmi in močmi s komunale konstruktivno pomenijo o čistosti naše prihodnosti.

mišo

Titova 58
4270 Jesenice

Tel: 04-5835-000
Fax: 04-5835-001

- IGRAČE, DARILA IN DARILCA
keramika, steklo, šaljivi program,
aranžiranje daril

Sanjala

sem.....

Piše: Faila Pašić

Trintridesetkrat. Prelepo idilično mošejo v ambientu ljubljanskih hišic. Polno vernikov iz celega sveta. V vseh položajih. Stoječem, sedečem, pregibajočem ali zibajočem. Prisotnost različnih ljudi, ki ni pogoj za nestrpnost. Vsaj tokrat ne, saj smo v sanjah!

Prijateljstvo med muslimani in nemuslimani doživi kulminacijo. Vrhunec. Musliman in kristjan odideta v slaščičarno, ki je last slovenskega Albanca. Po mobitelu priključita še enega prijatelja, Afričana Alija. Skupaj odidejo v cyber-caffee v islamski center, kjer si ogledajo najnovejšo ponudbo letalske družbe Raynair.

Sanje, ki mi dajo turbo pogon za razmišljanje. Ljudje smo "superiorni". Ljubimo ali sovražimo cel svet. Vsak posameznik si ustvarja neko (ne)razumevanje, pogosto stereotipno in nujno subjektivno. O sebi in drugih. Zavedanje o razlikah med ljudmi sproža občutek samozavedanja lastne identitete.

Prizadevanje za izgradnjo mošeje je staro že tri desetletja. Nekdo načrtno preprečuje gradnjo. Nihče iz mojih sanj. Nekdo iz realnosti. Nekdo, ki bo zgradil "berlinski" zid okoli Ljubljane. Za vse tujce. Vendar moramo biti tu natančni, v tem kontekstu ni severnjakov Angležev, Švedov, Nemcev ... So ljudje, izvorno iz področja bivše Jugoslavije, ki so tu za nekatere tujci, saj se "opredelitev tujca ... izpeljuje kot obstoj "južnjakov" z mikro po-

dročja Jugoslavije" (Dru-go poročilo skupine za spremljanje

nestrpnosti: Tonči Kuzmanić, str. 26).

Jesenice so zelo specifične, saj predstavljajo mesto heterogene populacije. In verjamem, če bi zaprosili za izgradnjo mošeje nekje na Jesenicah, da bi jo že zdavnaj imeli. Minaret bi lahko predstavljal stoječi dimnik bivše Železarne Jesenice. In nihče ne bi imel nič proti. Ničesar ne želim dramatisirati. Vesela sem, da mi je omogočeno o problemih govoriti javno.

Je že res, da se mi vse to le zdi. Ugasnite luči. Odločila sem se ignorirati stvarnost. In sanjati prelepe sanje. Tokrat že štiriin-tridesetič. Ko vse to odsanjam, napišem nov članek. : Devetindevetdeseti.

.....
..... mošejo

v ljubljani!!!

Z Barbaro sva se odločila, da pustni vikend preživiva v Izoli in idejo za članek sem dobil prav med vožnjo proti Kopru. Lepo, "na easy" šibava po avtocesti, ko naenkrat mimo naju švigne motorist ...

Ljudje, začelo se je! Sezona je tu! We are back in buisness! Naj najprej pojasnim, da sem tudi sam zagrižen motorist in ta članek bo govoril prav o motoristih.

Velikokrat imamo priložnost brati o motoristih kot norcih na dveh kolesih, hipijih, zadrogirancih in podobno. Zdi se, da so tudi članki v črni kroniki posebno podčrtani, kadar je bil v prometni nesreči udeležen motorist.

Sam na vso zadevo gledam drugače. Motoristi se v moji teoriji delijo na dve skupini. V prvi skupini so tisti, ki radi govorijo, kako so nekam prišli v rekordnem času. Naprimer: "Ej stari! U eni uri do Portoroža! Po avtocest skozi 240!" Itak.

V drugo skupino spadamo tisti, ki radi govorimo, kako smo se nekam vozili okoli riti v žep, se dvakrat izgubili in na cilj prispeli šele po sedmih urah. Se vam ne zdi, da je stvar zelo podobna kot pri ostalih šoferjih. Žal je tako, da je veliko lažje kupiti motor, ki preseže 250 km/h, kot pa tak avto. Vsak mulec si že za nekaj tisoč eurov lahko kupi deset let star motor, ki je še vedno dovolj močan za zadovoljitev adrenalinskih užitkov. Vedite, da nekdo, ki vas prehiti z 200 in več na avtocesti, sploh ni nujno pravi motorist. Lahko je le človek, ki mu hitra vožnja, prehitevanje v škarje in podobno pomeni poseben užitek. Si je poba pač lahko privoščil le športni motor, za Porscheja pa mu je malo zmanjkalo. Zato vseh motoristov nikakor ne gre metati v en koš, pa čeprav tudi tiste mirne prime, da motorju včasih malo spihajo dušo.

Pustimo črno kroniko, gremo raje k lepšim stvarim. Motoristi potrebujejo svoj prostor pod soncem, tako eni kot drugi. Vožnja z motorjem je nekaj posebnega. Težko je z beseda-

prostor pod soncem

mi opisati občutke, ki jih doživljaš med vožnjo po vijugastih gorskih cestah, ko ti med nogami zadovoljno prede mašina, na hrbet pa ti boljša polovica naslanja vse svoje premoženje. Ah! To je to! Ko bi vsaj trajalo večno! Nobeno presenečenje ni več, ko vidiš ata in mammo spoštljive starosti na svojem jeklenem konjičku, oba v usnju in še vedno željna akcije in pustolovščin. Bravo! Sta se pač pustila postarati samo na zunaj, znotraj sta še vedno pol stoletja mlajša. In to je tisto, dragi moji. S pametjo v glavi ti da motor večno mladost, brez pameti ...

Ste vedeli, da imamo tudi na Jesenicah svoj motoklub? Ponosno vam lahko povem, da ga imamo in sicer motoklub Viharniki. Nedopustno bi bilo, da sedmo največje slovensko mesto ne bi imelo svojega predstavnika, ko pa ima svoj motoklub praktično že vsaka vas. Tudi naš klub se počasi prebuja iz zimskega spanca. V šparovčku se nabira denar za registracijo, obiskujejo se prvi sejmi, nabavlja se oprema in bere se Pavlihova pratika, kdaj nam bo tisti tam zgoraj dal toplo vreme. Skratka, moto-scena je. Tudi na naših Jesenicah.

Gaber

z druge strani

Nisem Jeseničanka. In niti nisem Gorenjka. Moja prisotnost v Brci je posledica okoliščin. Osebnost, poznanstvo, tako sem prišla zraven ...

Po drugi strani pa od Jesenic niti nisem toliko oddaljena. Z vlakom manj kot uro. Tako da sem že kot otrok spoznala vaše mesto. Grdo je, prvi vtis. Vožnja z vlakom res ponuja "estetske" užitke. In to moje mnenje ni osamljeno. Jesenice so res eden izmed zadnjih krajev na svetu, kjer bi si človek želel živeti.

No, ko sem kot brucka v glavnem mestu srečala Jeseničanko, sem preko nje začela bolje spoznavati "grdo" mesto. Najprej nisem in nisem mogla doumeti, da bo ona najverjetneje ostala kar doma. Da ne bo spizdila kam stran. V Ljubljano, na primer. OK, razumem, da je domači kraj nekaj posebnega, ampak Jesenice?!

In preden kdo postane resno jezen name, naj povem, da zadnje čase drugače razmišljam o železarskem mestu. Razmišljam precej bolj pozitivno. Zlasti zato, ker mladi "migate". Že sama Brca je plod zagnanih posameznikov, ki kljub oviram furajo časopis. Pohvalno. In to z mizernimi sredstvi. Da o zapletih z drugimi osebki oz. organizacijami (valda, da imam v mislih KJŠ) niti ne govorim.

Ja, Jesenice res niso kraj, kjer bi človek lahko užival v arhitekturnih lepotah, so pa kraj z ljudmi, predvsem mladimi, ki jim ni mar za svoje mesto in jim ni škoda svojega prostega časa za dela s ciljem kvalitetnejšega življenja v mestu, nemalokrat pravzaprav Sizifova dela. A glavno je, da se nekaj počne!

Mogoče se kdo z mojim navdušenjem

ne bo strinjal. Saj so tudi druge ljudje, ki ustvarjajo in se trudijo, in to v še slabših razmerah. Da, to je verjetno res. Tako da moram na tem me-

» Ta označuje vse učinke, ki so izjemni, vsak nepojasnen dogodek je posledica posega mane. Mana ni fizična moč, a ima tudi fizične posledice. Brez mane je zemlja neplodna, plovilo počasno, puščica nenatančna in nenevarna, brez naklonjenosti mane je človek nesrečen, če pa si je zmožen pridobiti nekaj mane zase, potem v boju ne bo nikoli poražen, lahko postane najboljši vrač ali pa najbolj spoštovan poglavar." Ta odlomek predstavlja del pisma, ki ga je eden izmed mnogih misijonarjev, ploveč po otokih Oceanije, proti koncu 18. stoletja pisal prijatelju in opisoval kako tamkajšnji "divjaki" verjamejo v neko obliko verovanja. Evropejcem jo je prvi odkril James Cook na svojem tretjem potovanju po Tihomorskih otokih leta 1777.

Mana je polinezijsko ime za nadnaravno moč, je eden najbolj mističnih konceptov, s katerimi se je kdajkoli spoprijela znanost. Pa tudi najbolj težaven. Mana dokazuje, da ni samo ene veljavne resnice ali objektivnosti, ki bi bila določena z ostrimi mejami. Tudi ni teorije ali discipline, ki bi jo v celoti pojasnila. V

osnovi ni lastna nikomur in ničemer, lahko pa se prenese na vsak živ ali neživ element. Učinkuje tako skozi ljudi, njihove duše, nadnaravna bitja in duhove, kot jo lahko prenaša voda, kamen ali kost ... Pri Indijancih pojem mane označuje beseda "wakan" in ga lahko prevedemo kot "veliki duh". Mana je pravzaprav način življenja ali kot verjamejo Indijanci "vse življenje je wakan". Njihova mana pojasnjuje vse stvari, dogodke, ki so dovolj pomembni, da o njih razmišljajo.

V biblijskem pomenu se mana navezuje na hrano in dar. "Je snov, ki jo je Bog pošiljal Izraelcem za hrano, njihov kruh z neba, kruh večnega življenja, mana je Jezus ..." (prim. Premk 1995:196). Vendar bolj kot religijsko, mana označuje skrivnostni svet magije. Magijski sistemi imajo lastno logiko, lastne načine mišljenja in vedenja. Ne pojasnjujejo zakaj, temveč kako se je nekaj zgodilo tu in ne tam ... Moderne družbe takšnega vidika argumentacij ne priznavajo, čeprav celo človeštvo potrebuje vrsto takšnih in drugačnih ceremonij, postopkov in pri tem upajo na boljši razplet dogodkov. Tako kot magija je vrsta tipa mane tudi tabu. Ta je bil vedno definiran kot negativna stran mane, kot negativna magija, negativni obred, kult ... Ima

strogo določena pravila obnašanja in prepoveduje vzpostavitev določenih odnosov. Kateri so tipi tabujev? Prepoved uživanja določene vrste hrane, tabuizirana so določena dejanja in besede, zlasti tiste, ki označujejo nadnaravno moč ali nečistost ... Tabuji so torej poljubni, razlikujejo se od kulture do kulture. Obstaja pa tabu, ki je vsem kulturam univerzalen. Tabu incesta oz. prepoved spolnih odnosov med naj-

ožjo skupino sorodstva. Prepoved incesta predstavlja sredstvo zaščite pred kata-

strofalnimi posledicami zakonov, sklenjenimi med krvnimi sorodniki. Zanimivo je to, da je izogibanje incesta socialno in ne biološko vedenje. Kako vendarle pojasniti raziskave, po katerih pet odstotkov ljudi vsaj enkrat v življenju prakticira incest (največkrat je incestuozno razmerje oče - hči)?

Mana je torej povezana z vsem. Od lahkega vetra, ki sam sebe lovi po sončnih žitnih poljih, do nenadnega izumrtja neke živalske vrste in spet do rojstva novega otroka. Če vas je zdajšnji kratek opis mane pritegnil, se hitro zapodite v knjižnico, knjigarno ali bukvarno, ter si vzemite knjigo O težavah z mano, ki jo je napisala profesorica socialne in politične antropologije na Fakulteti za družbene vede, Karmen Šterk. Knjiga je polna presenečenj in marsikatero že "utrjeno", postavljeno mišljenje posameznika obrne na glavo in docela pretrese.

Nataša Globočnik

moj pogled na vso zadevo. Na drugi strani tunela namreč velja načelo "spizdi čim dlje in čim prej". In to ne le med drugimi, sem spadam tudi sama. Če smo včasih še imeli kreativne ideje v zvezi z domačim krajem, je danes vse bolj ali manj jasno. Ni niti želje, da bi predvsem mladi in izobraženi ljudje ostali. Stvarnih možnosti za kolikor-toliko spodobno življenje pa tudi ne. Vendar imajo podobne težave bolj ali manj po celi Sloveniji, zlasti v manjših krajih. Imam občutek, da po moji vasi še posebej razsaja neke vrste negativna energija. In tako se ljudje preprosto prepustijo misli, da se itak nič ne da. In da to navežem na Jesenice: pri vas bi lahko veljala ista logika, izgovorov bi se našlo dovolj. Pa očitno ne (več?). In to vam na nek način zavidam, predvsem mladim, če povem po pravici. Zadnje čase, če se pokaže priložnost, širim dober glas o Jesenicah. Res niso najlepše mesto in na gospodarskem področju so tudi doživele boleč udarec. Vendar na mladih svet stoji. In ko sem na lastne oči videla, kako ste se organizirali in ste pripravljeni početi stvari tudi brez upanja na honorar, se mi tudi samo mesto ni zdelo več tako grozno. Če se stvari dogajajo, ambient ni važen. In zdaj razumem prijateljico. Bo ostala na Jesenicah. Kul. Lep pozdrav s Primorske!

Jerneja

zakaj imam rada osebne probleme

Čas je tak, ko najlažje dokažemo pomanjkljivosti teorije, oziroma razliko med teorijo in prakso. Sama sem napisala celo članek o tem, da ima vsak svoj prav in da nikogaršnji prav pravzaprav ni narobe. Nakar slišim Busha, ki pravi, da bo napadel Irak, ker da ima jedrsko orožje in ker poleg Severne Koreje (in še nekaj drugih držav) predstavlja največjo grožnjo demokraciji in svobodi in vsem podobnim besedam, ki jih imajo nekateri za sinonim ZDA. In jaz popolnoma ponorim in dobim napad in postajam podobna nekakšnemu petelinu, ki se razburja na svojem gnoju, ker Bush pa nima prav. In potem vpijem, da je bedak, idiot, da bi ga morali odstraniti, kako da lahko počne take stvari, prasec ... Trčim torej ob dejstvo, da je lahko živeti v skladu s svojimi idejami v idealnih razmerah. Takrat, ko je vse tako kot si želim, ko je vse idealno, ko se vsi strinjajo z menoj (ali pa jaz z njimi), takrat je lahko imeti svoj prav. Ko pa zapiha veter in postane oblačno, takrat imam seveda prav samo jaz in si ne predstavljam, da bi lahko nekdo drug imel prav tako prav in moji argumenti so seveda najboljši, nasprotnikovi pa niso omembe vredni. In tako sama sebe udarim v obraz. Direkt! Nikakor ne opravičujem Busha, ampak, kdo pa mi daje pravico, da mu sodim? Pa pustimo politiko (ki je imamo vsi že poln želodec) za hip pri miru. Pravimo, da v stiski spoznaš prijatelja, da je najpogumnejši tisti, ki ga je strah, a se s strahom spopade, da lahko resnično ljubiš samo, če si sposoben sovražiti (...). Sama pridigam o tem, da moramo sodelovati, ne da se prepiramo, potem pa se sama sprem z nekom in se mi to zdi popolnoma drugače in celo

krona

K nebu se vzpenja
kot ogromen balon,
a v njegovi naravi
je poguben sindrom:
kot kamen strmoglavi
prenajeden Babilon.

Maruša

upravičeno, poseben primer, posebne okoliščine. Svet nam znova in znova ponuja možnost, da se naučimo živeti v skladu s svojimi prepričanji, to pa storimo šele takrat, ko v neidealnih razmerah poslušamo svoje nauke. Če sama nekoga učim ljubiti njegove "sovražnike", potem pa se tistemu, ki ni z mano, postavim nasPROTI, sem hinavka. Ampak sama sebe bi rada naučila živeti s svojimi prepričanji, če so še tako idealna. Tako lahko upam, da te preizkušnje ne bom opravljala na bolj osebni ravni in nikoli ne bom občutila želje po nakupu orožja zato, da bi se počutila varno. Nenazadnje upam, da mi nikoli ne bo potrebno sovražiti, da bi v praksi dokazala, da sem sposobna ljubiti.

Če sovražim, ne storim ničesar pozitivnega. Samo čutim "negativno". Če pa to sovraštvo uporabim in poskušam iz njega narediti ljubezen, lahko spremenim svet. Če ne drugega, sem res dokazala, da sem sposobna strastno sovražiti. Ampak sedaj se bom potrudila in začela v "kriznih časih" živeti to, v kar verjamem. Ker vem, da sem sposobna sovražiti, prav tako vem, da sem sposobna močno ljubiti in po mojih prepričanjih je ljubezen tista, ki spreminja svet na bolje (ampak mogoče bolje ni dobro za vse). Na maturi sem se naučila tudi naslednjega: "Sovraštvo je narobe obrnjena ljubezen." (E. Kochek). Pa radi se imejte!

Neja Šmid

??želiš časopis brca prejemati

Časopis bodo v naslednjem letu lahko prejemali le naročniki časopisa. Zato vas

po
pošti
?
?

že danes vabimo, da postanete naročnik/ca časopisa tako, da na naslov Društvo mladih Jesenice, Titova 55, 4270 Jesenice pošljete izpolnjeno spodnjo prijavnico.

Društvo mladih Jesenice
C. m. Tita 55, Jesenice

Brca prijavnica

Podpisani _____ želim na naslov _____ prejemati časopis Brca. S podpisom se obvezujem, da bom v letu 2003 za prejete izvide, poslane po pošti, plačal stroške poštnine in tako razbremenil Društvo mladih Jesenice.

V/na: _____ datum: _____ podpis: _____

obeta se

!Brca žur!

10. 5. 003

ob 20.00

v

klubu Nanabush impro art

kjer bo Nina Koder

predavala

o

Kitajski

S PRILožENO PORUČNIKO LANKO
PLAČAJ POTNE STROŠKE POŠTE
VSJAJ SVOJ SIT,
ČE PA DŠ VŠO BRETO ZA BRECO,
ZARU SVIKA ČART!!

križanka

	POVZROČ. ČREV. BOLEZNI	VELIK. AKVARIJ	ŠTADION V BUDIM- PEŠTI	POL- OTOK V GRČIJI	JOSIP BROZ	SL. DRUŽBO- SLOVEC (BRANKO)	PEVKA FALK	ŽENSKO IME
PRE- PROSTA SONATA								
VNE- TLJIVI PLIN								
LEPA ŽENSKA								
MAKAR- SKA			SLO REKA GLAVNI ŠTEVNIK					
OSEBNI ZAJMEK				GOR- STVO V ITALIJI	IGLA- VEC	UGODJE	GORST- VO V SIBIRIJI	JEDILA
KLUB NA JESE- NICA								
ERBIJ			VELIKI OGENJ TISTI KI MEČEJO BOMBE					
DRŽAVA V AFRIKI								
OTOK NA SV RUSIJE					TANGENS ŠVEDSKI NARAVO- SLOVEC (CARL)			
	PEVKA BARUČA	IGRALKA ZUPANČIČ PLEN						
VRH NAD Š. LOKO							VELIKA PAPIGA	DEL TEDNA
DIRKAČ PROST					ALEŠ DEBELJAK ANŽE TERLIKAR			
SL. STATIK (MIRKO)				STARA JAPON. PRESTO LNICA				
BALO- NAR ŠORN				BREZ- BARVNI PLIN				

SLOVARČEK:

SAJAN - gorstvo v Sibiriji
ILIČ - slovenski družboslovec

Pravilno rešeno križanko pošljite na naslov: **Društvo mladih Jesenice, Titova 55, Jesenice.**

Izmed prispelih rešitev bomo izžrebali tri knjižne nagrade.

Imena nagrajencev bodo objavljena v naslednji številki časopisa Brca.

Nagrajenci križanke iz 13. številke Bree so:

- Erika Sušnik
Svetinova 19
4270 Jesenice

- Boštjan Fon
Titova 76 a
4270 Jesenice

- Albina Kosmač
Smočkuč 90
4274 Žirovnica

Po pošti bodo prejeli knjigo z naslovom
Moč zdravih rok. Čestitamo!!

Finis
FELIK

foto Claudia

Jesenice, Titova 58, tel.: 04/ 5 831 387

*fotografije v 1 uri

*fotografije za dokumente - 3 min

*portretna dela

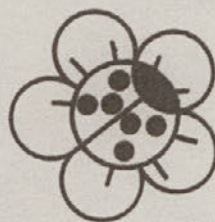
*fotografiranje na terenu

*presnemavanje video kaset

*prodaja filmov in

fotoaparatorov

*drobna darila

AVTO ŠOLA

Titova 16, Jesenice

TELEFON:

586 13 55

041 676 100

kategorije: A, B, C, E, E+B, H

tečaj vsak teden

LEKARNA PLAVŽ

Lea Pogačnik mag. farm.

tel. doma: 04/5865 - 850

Tavčarjeva 3b

4270 Jesenice

lekarna-plavz@orpo.si

TELE
SAT

- izgradnja kabelsko komunikacijskih siste-
mov,

- posredovanje televizijskih in radijskih
programov

- računalniško omrežje na kabelskem
razvodu

- posredovanje pristopa na Internet

- posredovanje omrežnih servisov po IP
protokolu

TELESAT d.o.o.
JESENICE

Operater kabelskih komu-
nikacijskih sistemov
Cesta talcev 20, 4270
JESENICE

telefon: 04/586-52-50

fax: 04/586-52-52

e-mail: info@telesat.si, tele-
sat@jesenice.net

splet: www.telesat.si

Ona jih ima - pa vi?

optika **Berce**
fashion eyewear

- NAJHITREJŠE IZPLAČEVANJE ZASLUŽKOV NA DAN PREJEMA PLAČILA OD DELODAJALCA.
- IZPLAČILO AKONTACIJE PRI DELODAJALCIH, KI REDNO IZPOLNJUJEJO SVOJE OBVEZNOSTI DO MLADINSKEGA SERVISA.
- MOŽNOST NAROČANJA NAPOTNIC PO TELEFONU IN PREKO E-MAILA.
- POŠILJANJE NAPOTNIC DOMOV ALI K DELODAJALCU, POŠILJANJE NAPOTNIC O VSAKEM PRIČETKU MESECA SKOZI VSE LETO.
- INFORMACIJE O NAKAZILIH NA AVTOMATSKEM TELEFONSKEM ODZIVNIKU 5303 550 IN SMS SPOROČILIH.
- NAKAZOVANJE SREDSTEV KLUBU ŠTUDENTOV
- 10 LET POSLOVANJA IN IZKUŠENJ - SMO PRIJAZNI, HITRI IN ZANESLJIVI.

Gorenjska cesta 25,
Radovljica; tel: 53 03 555

Izpostava JESENICE,
Cesta maršala Tita 7
(nad pizzerijo Domino);
tel: 583 50 20

www.ml-servis-radovljica.si
info@ml-servis-radovljica.si

OPTIKA MESEC OČESNA AMBULANTA

Titova 31, JESENICE
Tel. & fax: ++386 (0)4 583 26 63

POPUST S ŠTUDENSKO IN DIJAŠKO IZKAZNICO

cena z DDV samo
82.990 SIT
monitor Relisys 15"
31.680 SIT
z monitorjem in
tiskalnikom EPSON
132.660 SIT

PCX računalniki

Primerni za šolo, doma in
za poslovno uporabo:

Osební računalnik Via C3 900 MHz, 128 MB RAM, trdi disk 20 GB, CD ROM 52x hitrost, zvočniki, miška, tipkovnica, Priporočamo še nakup Windows ME ali 98. Posebni popusti za gotovino, ter za nakup z dijaško in študentsko izkaznico.

3BM
d.o.o.
Jesenice
elektronika in mikroročunalniki

Cesta železarjev 7, Jesenice, tel. 58-36-444, www.3bm.si

SPLETNA TRGOVINA:

<http://www.izishop.net>

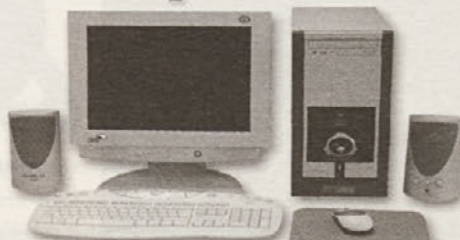
IZID MULTIMEDIA

- CPU AMD Athlon XP 2000+
- osnovna plošča KT333
- spomin 256MB DDR
- disketna enota 1,44"
- trdi disk 60GB
- CD-RW 52x
- grafika GeForce4 Ti4200
- tipkovnica
- zvočniki Teac 100W
- monitor 17"

DARILO!!!
Optična miška
Logitech Pilot
Wheel Mouse

209.900,-SIT

Logitech MOMO
Racing Force Feedback

31.860,-SIT

WingMan Action Pad

5.460,-SIT

QuickCam Zoom

18.990,-SIT

Logitech Freedom 2.4

17.770,-SIT

VSE CENE SO V SLOVENSKIH TOLARJIH Z 20% DDV-jem IN SE LAHKO SPREMEMIJO BREZ PREDHODNEGA OBVESTILA! SLIKE V OGLASU SO SIMBOLICNE!!!

www.izishop.net

IZID Computers

IZID, d.o.o., Jesenice

4270 Jesenice, Industrijska 2a, Slovenija
tel.: 04/ 5811 200, 04/ 5811 216 fax.: 04/ 5862 726
Internet: <http://www.izid.si> e-mail: info@izid.si

Distribucijski center Ljubljana
Cesta v Gorice 40, 1000 Ljubljana
tel.: 01/ 2428 340, 01/2428 343 fax.: 01/ 2428 350